ПРОМІНЬ

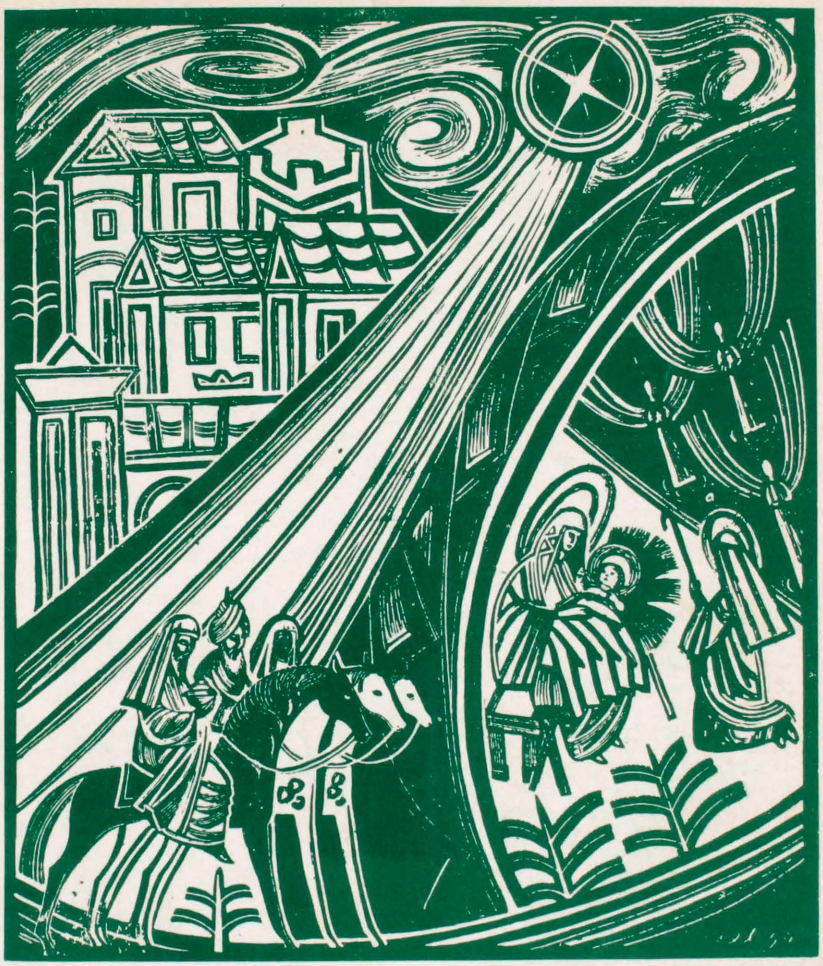

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

PROMIN

Ч.1 СІЧЕНЬ 1988

No.1 JANUARY 1988

ПРОМІНЬ

Рік XXVIII СІЧЕНЬ 1988 Ч.1

видає

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

раз у місяць з винятком липня

Редагує Редакційна Колегія

Редактор — НАТАЛІЯ КОГУСЬКА

Передплати і всю кореспонденцію слати на адресу:

PROMIN

P.O.Box 3551, Sta. B.,

Winnipeg, Man. Canada

R2W 3R4

Річна передплата в Канаді та до інших країн $15.00

Одна число 1.50

PROMIN

No. 1 JANUARY 1988 VOL. XXVIII

Published by

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA

Edited by Editorial Committee

NATALIA KOHUSKA — Editor

Correspondence and subscriptions should be addressed to:

PROMIN

P.O. Box 3551, Sta. B.,

Winnipeg, Man., Canada

R2W 3R4

Subscription in Canada and other countries $15.00

Single copy 1.50

Редакція застерігає собі право скорочувати дописи і виправляти мову. Хочемо дати місце в журналі всім тим, що дописують і тому всякі дописи мусять бути чітко написані і без обширнех описів.

ЗМІСТ

З Різдвом Христовим 1

Євген Гуцало — О. Рідна мово 2

М. Пилипчук — Різдвяні зорі 2

Слово засівальників 2

Л. Мосендз — "Різдво на Волині" 3

С. Черкасенко — Воля 3

Микола Шлемкевич — Бог у людей в гостині 4

Ліна Костенко — Чоловіче мій 4

Це колядки 4

Переповіла Уляна Пелех — Батько і син Левицькі — сівачі добра і краси 5

Борис Остапенко — Рушники 6

Ой там за горою — щедрівка 6

М. Ломацький — Святий Вечір у Понипайлів 7

Колядка 9

Вже появилася Хрестоматія тисячоліття хрещення Руси-України 10

Квіти незабутнім 11

О. Веретенченко — Єдиний Бог 11

Нашим дітям 12

Anna Pidruchney — Ukrainian Christmas 13

Florence Romanchuk — Ukrainian Women's Association of Canada — Annual Report 1985—1987 15

Sonia Gural — The Vertep 15

Bohdan Lepkyj — On Christmas Eve 15

Season's Greetings 16

Громадська і родинна хроніка 17

Уляна Криворучко — Для наших господинь 24

Різдвяні привіти від ..... 25 — 34

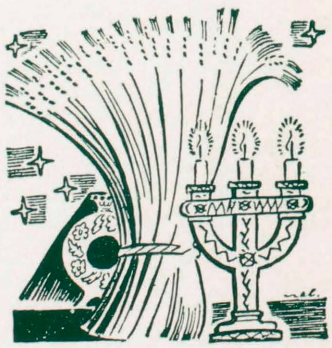

НА ОБКЛАДИНЦІ — композиція рисунку мистців — Lorna Mullgan and Juan L. Gomez-Perales.
Ілюстрація — З Різдвом Христовим.

Second Class Mail Registration Number 1925
International Standard Serial Number ISSN 038021-40

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man., Canada

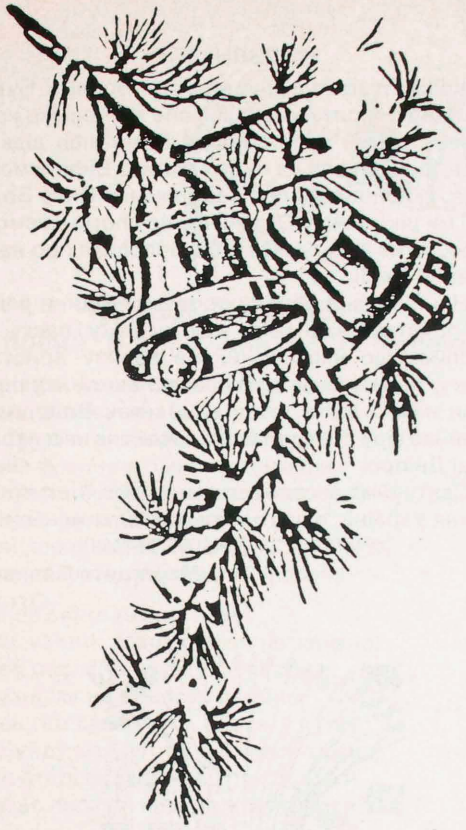

З НАГОДИ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО, НОВОГО РОКУ ТА ВЕЛИКОГО ЮВІЛЕЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРЕЩЕННЯ УКРАЇНИ

ЦЕНТРАЛЯ
СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

сердечно вітає

БЛАЖЕННІШОГО МИТРОПОЛИТА ВАСИЛІЯ, ПРЕОСВЯЩЕННІШОГО ВЛАДИКУ ІВАНА, СВІТЛУ КОНСИСТОРІЮ І ДУХОВЕНСТВО УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ, ВСІХ ЇЇ ВІРНИХ З ЇХНІМИ РОДИНАМИ ВІТАЄМО ВСЕ ЧЛЕНСТВО І ПРОВОДИ СКЛАДОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ СОЮЗУ УКРАЇНЦІВ САМОСТІЙНИКІВ РЕДАКЦІЇ НАШИХ ЧАСОПИСІВ: ЖУРНАЛУ "ПРОМІНЬ", "УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС", "ВІСНИК", ВІТАЄМО ВВЕСЬ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД В КАНАДІ, НА РІДНИХ ЗЕМЛЯХ ТА ВСЮДИ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!
СЛАВІМО ЙОГО!

З Різдвом Христовим і Новим Роком!

Катря Шолтер,
голова

Юстина Талпаш
секретарка

Центр Українських Канадських Студій
о г о л о ш у є
Пропам'ятну Стипендію ім. Михайла Г. Гикавого

якою буде нагороджуватись щороку студента/ку за найкращий есей, писаний **українською мовою** на тему з ділянки українських канадських студій.

* Вартість стипендії: приблизно $500.
* Есей (надрукований) мусить мати 2,000-2,500 слів.
* У часі подання студенти мусять бути зареєстровані повночасно у канадському університеті або колегії.
* Найкращий есей буде поданий до **Українського Голосу** для можливої публікації.
* Реченець подання есеїв: 1 травня 1988 р.

Усі есеї, разом з листом у якому студент/ка вияснює свій науковий статус (т. зн., програму, рік, університет), проситься висилати на вище подану адресу.

О, РІДНА МОВО

О, рідна мово
Причащаюсь
Біля твоїх джерел прозорих, чистих
І набираюся п'янкої сили...

Твої багатства — не вичерпні,
О, рідна мово!
Скільки в тобі віри
Мого народу в досвітки щасливі,
В життя прекрасне...
Як важку кормигу,
Звалив народ на крик доріг минувшини

І розтрощив, — розкуте слово
В собі нові відкрило барви й тони,
Нову гармонію.
Яке це щастя
Припасти пелюстками спраглих уст
До мови рідної — й багатшати душею

Євген Гуцало

"... Не в тому уся тривога,
Чи до мети ми дійдемо в путі,
А чи відрікшись рідного порога —
Не вб'ємо Бога у душі?

РІЗДВЯНІ ЗОРІ

Кожна різдвяна ніч мерехтить зорями. Буває, що небо покрите хмарами, але ми бачимо крізь пелену усіяне небо зорями. Воно ніби відкрилося, щоб зійшла на ньому велика Віфліємська зоря, що сповіщає про народження Сина Божого, і ми рік-річно у Святий Вечір споглядаємо на небо, чи не зійшла зірка, що провіщає про народження Месії.

Ніч Різдвяна наповнює душу людини радістю, почуттям надії і віри в Божу опіку і ласку. Ми щасливі, що наші прийняли велику Христову науку, тримаються віри православної, яку передали нам, з часів, коли наш князь Володимир прийняв віру православну і охрестив наш нарід в річці Дніпро.

Святкуймо весело і щасливо тисячоліття хрещення України, в наступному 1988-мому році.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!!!

Маргарита Пилипчук
Оттава.

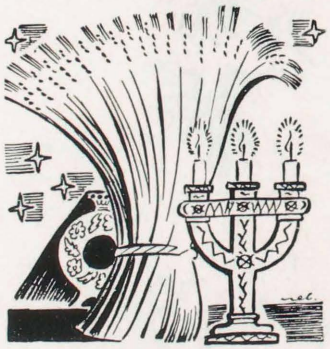

Слово засівальників

Сійся-родися жито-пшениця та всяка пашниця.
Жичу вам на Новий Рік, щоб щасливий був ваш вік.
Щоб було все в стодолі, і в городі і на полі,
Щоб був завжди хліб і ніж — як голоден, сядь і їдж.
Щоб в пасіці було рійно, в хаті мирно й боговійно,
Щоб водилися при хаті і без чубка, і чубаті,
М'ясні, носні і поросні, гніді і довговолосні,
І капуста головчаста, і петрушка коренаста,
І щоб діти всі здорові кашу їсти все готові,
Щоб вам з них була потіха, і грошей хоч з пів міха!
Вам здоров'я всім бажаю й волі для Рідного краю!

"РІЗДВО НА ВОЛИНІ"
(З поеми "Волинський Рік" Л. Мосенда).

О, різдвяних на батьківщині свят
незагладимі, незабутні чари!
Ех! На машині Весловій назад,
через чужинного життя примари
податися б до волинських хат
по півзабуті від дитинства чари
уяви, віри і чистоти... Ану ж
їх ще зберіг од тих часів Підзбуж!

Яке це свято нюху і паху!
Будь всюди, Марку, поки не запізно!
Дім у пахощах коріння й часник,
у кухні, як на ярмарку завізно;
щось там скварчить, парує, у кутку
на Буйду кіт Султан наїжився грізно...
А на столі складають спритні руки
ковбас лискучі кільця, мов гадюки.

Обтерли вже пшеницю макогони
та знов шурчать-перетирають мак,
а баба Ксеня, майстер забобонів,
таємний над узваром робить знак,
грибами пахне, перцем, цинамоном.
Марко усього випробував смак
а в сінях коропи і краснопери
із балії виплискують озера.

Над хутором святочний віє дух
останнім дихом денної утоми,
все чепуриться, гамір дня утих,
у сяєві золотистому соломи
на покуті стоїть уже дідух,
а по кутках присмерку заломів,
де образів злотисто-ризний ряд,
всміхаються вже вогники лямпад.

Тож добрий вечір, пане господарю!
Співають янголи з височини,
зі сходу йдуть премудрі "тріє царі",
в захоплені схилились чабани,
запахло ладаном, засяли дари,
і поспішає в далеч чужини
від Ірода з немовлям родина,
щоб людського захоронити Сина.

С. Черкасенко

ВОЛЯ

Віками ми до неї йшли
І з покоління в покоління
Всі наші муки і терпіння
без ремств в офіру їй несли.

Ні недосяжність, ані час,
Ані нелюдські тортури,
Ні тюрми страшні льохи й мури
Ніколи не лякали нас.

Червоним квітом наша кров
Укрила шлях тяжкий до неї,
Найкращий скарб душі своєї
Їй віддали — життя й любов.

Вогнем негаснущим вгорі
Вона із пітьми нам зоріла:
Росла що-хвилі наша сила,
Тремтіли злякана і царі.

І сталося... Останній бій
У небуття звалив тирана::
З грудей надірваних "осанна"
По всій землі лунає їй...

Та... дивна річ... Коли затих
Цей перший крик утіх вітання,
То з серця зринуло... вагання,
І потемнів ясний наш сміх...

Віками ми до неї йшли,
Офірували щастям, раєм...
Коли ж мети вже досягли —
Що з волею робить... не знаєм...

Тому й ясні, як сонце, дні
Знов обернулись в дні недолі:
Чужі ми їй, ясній цій волі,
Ми вмієм... гинути в борні.

І може наші лиш сини,
Що із дитинства в ній ростимуть,
Свобідний прапор свій піднімуть
На згарищах минувшини.

Микола Шлемкевич

БОГ У ЛЮДЕЙ В ГОСТИНІ

У тиху, святу ніч проходить Христос країнами, що прийняли Його слово. Проходить блискучими вулицями й площами столиць. Пишно одягнутий натовп шумить-переливається рікою. Світла реклям і самоходів сліплять щастям і вином розвеселені очі. Бушує людська ріка, а голосні мегафони різдвяними піснями заглушують справжній зміст, глибоку суть тихої ночі, святої ночі. Вгорі на хмаросягах горять для прикраси великі хрести електричних лямп, неначе оздобні ґірлянди світючого намиста на шиях гріховних красунь, сучасних Тиверіяд. Проходить Христос і всюди чує своє ім'я повторюване людьми і машинами, але не знаходить для себе місця у Свят-вечір...

І йде Христос у далеку Україну. На вулицях міст темніше, а села не гомонять, як колись, веселими колядами. Христос заходить у бідну хатину. В ній холодно. На столі в малому колачику ледве блимає тонюсенька свічечка. Потомлені й мовчазні люди збираються споживати скромну вечерю. Входить Христос, і серця убогих людей роздзвонюються дивною новиною, що не в царських палатах, не в столицях світу, але в таємниці від них народився Бог Предвічний. Немає на домах України електричних хрестів, але ясніше їх для зору Христа блищать хрести страждань і болю, що їх несуть люди України. Люди починають молитву й розмову. Вони переповнені тугою за рідними і близькими, за тими, кому "зруйновано їх житла, кого безжально кинули в тюрму, щоб радість їм ніколи не розквітла". Немає келихів і вина на убогому столі, але душі наливаються, як келихи, тугою і молитвою за тих, "що у розлуці помруть, відірвані від рідних хат; за тих, що у розпуці вночі гризуть залізні штаби ґрат, що душать жаль у невимовній муці, за тих, кого веде на страту кат..."

Христос залишається з бідними людьми на святу вечерю. І оце тоненька свічечка в колачі розпромінюється неземним сяйвом, а зчудовані люди бачать у ньому зорю вифлеємську, що звіщає прихід Правосуда на поганьблену землю. Сяє свічечка неземним блиском віри і надії, і ангельські хори співають над убогою українською хатиною радісну новину, що в темну ніч Іродового правління народився Христос-Визволитель.

Ліна Костенко

* * *

Чоловіче мій, запрягай коня!
Це не кінь, а змій, — миготить стерня.

Доберемся за три годиночки
за стонадцять верст до родиночки.

Чуєш, роде мій, мій ріднесенький,
хоч би вийшов хто хоч однесенький!

Що ж це двері всі позамикані?
Чи приїхали ж ми некликані?

Ой ти ж роде мій, роде, родоньку!
Чом бур'ян пішов по городоньку?

Роботящий мій з діда-прадіда!
Двір занедбаний, Боже праведний!

Дев'ять день душа ще пручається,
а тепер вже десь призвичаїться.

Ту морквиночку, тую ж квітоньку
не прополеш із того світоньку...

Люди згадують. Ми навідались.
От ми, родоньку, й перевідались.

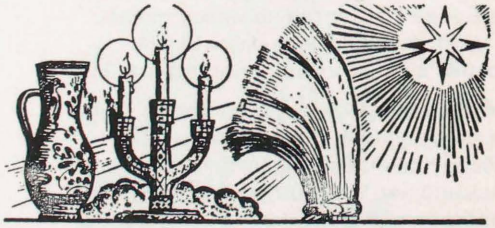

Це Колядки

Ой дивнеє народження Божого Сина:
Породила Ісуса Христа Діва Марія,
Породивши і сповивши, лягла спочивати
Зіслав Господь три янголи Христа доглядати,
Ой співали три янголи, з неба летючи,
В ясну зорю оповивши, Христа несучи:
"Не жахайся, Божа Мати! Се янгольський глас!
Приймай Дитя Рожденоє на руки при нас".
А янголи Божим духом ріки розлили,
Що ік Різдву Христовому сади зацвіли.
Ой зацвіло всяке древо й усякі квіти, —
Здивувались старі люди, ще й малії діти.

* **

Добрий вечір тобі, пане господарю,
Радуйся,
Ой радуйся, земле, —
Син Божий народився!

БАТЬКО І СИН ЛЕВИЦЬКІ — СІВАЧІ ДОБРА І КРАСИ

Під таким заголовком була стаття Паолі Утевської (письменниці) і Дмитра Горбачова (критика) з нагоди 250 річчя народження маляра Дмитра Левицького, випускника Києво-Могилянської Академії, що став славним як портретист-класик. Та всього кілька людей знають, що батько Дмитра — Григорій був також славним малярем.

В соборі св. Андрія у Києві в 1752 році кипіла праця: працювали іконописці, скульптори, гравери, декоруючи новозбудовану церкву. Двох артистів — батько Григорій і син (17 років) Дмитро Левицькі. Батько викінчував алегоричну постать Біблійного Сівача, що розсипав зерна віри, добра і мудрости, а син викінчував олійними фарбами, поповняючи кольором вміння батька.

Батько студіював закордоном граверство. Там він пізнав барок, що в образі виявлявся багатством веселого орнаменту, а одночасно своєрідним трагізмом. Цей напрямок панував тоді в Європі, спрямовуючий дальший розвиток його до рококо. Син бажав малювати в новому стилі. Малярство Левицьких оглянув Алексій Антропов, що його вислано з Петербурга до Києва як інспектора до церкви св. Андрія. Ніхто з тодішніх малярів цього храму не знав, що по більше ніж двох сторіччях критики будуть довго сперечатися про авторство відомого "Панно Сівач".

Різні документи вичисляють кілька малярів, що працювали в цьому храмі разом з Антроповим, не згадано тільки Левицьких. Антропов хіба не міг поминути Григорія Левицького — на шого маляра Києва, його сина, що працював спільно з батьком, бож це не припадок, що Антропов забрав з собою до Петербурга Дмитра Левицького.

Дмитро студіював малярство в школі Печерської Лаври, в якій Григорій знаний був як найкращий ілюстратор книжок. Згідно з старою традицією цієї школи, коли маляр творив портрет відомої особи, мусів працювати над лицем людини з життя, а одежу міг доповнювати гравер.

Минуло кілька років і Дмитро став найкращим портретистом Петербурга. Він малював новими способами, тільки часами міг повертатися до старого стилю. Коли Катерина II дала наказ намалювати портрет філософа Деніса Дідро, Левицький використав гравірування французького маляра. Цей портрет зберігається тепер у Публичній Бібліотеці в Женеві.

На батька Григорія Левицьково звернув увагу Київський Митрополит Рафаїл Заборовський, високо-освічена людина, опікун мистецтва, фундатор багатьох мистецьких споруд: другого поверху славної Київської Академії, дзвіниць Софійського Собору й Печерської Лаври, т. зв. Воріт Заборовського у Києві. Не буде помилкою ствердити, що скульптурні оздоби цих споруд були виконані Григорієм Левицьким.

Відкриття будинку Академії відбулося 1739 року. Була велика урочистість, прославляли люди Митрополита Заборовського, студенти оспівували його в піснях, професори доповідали про його заслуги, а філософські дискусії вказували на винятковість того періоду життя, в якому припадає життя Митрополита. Особливим моментом цього святкування була презентація портрету Митрополита Заборовського, що його створив Григорій Левицький, рами ж портрету були оздоблені гравюрами, одна з них був "Сівач", що дуже лучився з "Панно з Сівачем" у Храмі св. Андрія. Чи ж це не вказує на те, що автором цього панно був саме Григорій Левицький.

Григорій Левицький ілюстрував твір Мануїла Козачинського "Філософія Арістотеля". У цьому творі проглядає фантастична генеалогія Олексія Розумовського, фаворита цариці Єлисавети, а також вказує твір на приязнь гетьмана Кирила Розумовського з Дмитром Левицьким. Тоді в Петербурзі популярним був стиль рококо. Але прийшла по Єлисаветі до влади Катерина II, вона не любила рококо, її увага зосередилася на просвіщенні, тобто на філософії Волтера. Як же змінилась ситуація за Катерини II? Дмитро Левицький мав своє товариство: Кирило Розумовський, Олександер Безбородько (обидва українські патріоти!), поет Василь Капніст, диригент Марко Полторацький, тут належав також Ніколай Новіков — російський письменник і журналіст. Спочатку всі ці інтеліґенти ентузіястично сприймали пляни цариці Катерини II, сподівалися "народження нових людей".

Рік 1770 був особливим роком у житті Дмитра Левицького. Його картина в Академії Мистецтв здобула перше місце, за портрет архітекта Олексія Кокорінова він дістав титул академіка і став професором Академії Мистецтв.

Але недовго тривала омана просвіщення в Росії, бо швидко виявилася фарса його у запроторенні тисяч селян у невільництво, запанувала кріпацька система в Україні. Катерина потребувала фондів на утримання своїх фаворитів. Дмитро Левицький бачив це все, його сприймання дійсности віддзеркалилося у портреті молодого Ланского, фаворита похилого віку Катерини II, обличчя якого не виявляло найменшого знаку інтеліґенції. Зате одіж молодця удекорована була біжутерією, реґаліями, стрічками, кольорами. Людям же відомо було, що ця гарна лялька, генерал в уніформі, ніколи не бачив воєнної акції. Чи цариця завважила насмішку? Та мабуть ні! Зате вона швидко спостерегла небезпеку в тому, що Д. Левицький таки "непевний", бо приятелював з Новіковим, з Капністом, з синами Николая Радіщева (революціонера!). Катерина II почала діяти: Новікова арештовано. Капніста не стало в Петербурзі, Левицького в 1887 змушено піти на пенсію ("через недугу" — казала, але після цього мистець прожив ще 35 років).

Повелася нагінка на тих людей, що замовляли портрети в Левицького, тому в цьому періоді мистець малював портрети тільки своїх найближчих приятелів. Пробував у працях своїх з цього періоду бути оптимістом. Але не міг сховати свого песимізму й розпуки. Це виявилося у портреті його батька — в очах батькових вияв глибокого смутку. Десять років перед появою цього портрету батько помер у Києві. Так син увіковічнив ці сумні роковини. Дорогий йому портрет Дмитро Левицький зберігав для себе, перед смертю дав своєму приятелеві. Сьогодні "Батьків портрет" зберігається у Третяківській Ґалерії в Москві. Дмитро Левицький помер 1822 року.

Переклала з англійської мови,
скорочено переповіла **Уляна Пелех**

БОРИС ОСТАПЕНКО

РУШНИКИ

Неначе райдуги, на білих стінах
Повисли рушники у нашій хаті.
Злетілися до них зозулі сиві,
Щоб нам літа осяяні кувати;
І півники на рушниках співають
Щодосвітка, щоб ми не спали довго...
Ті рушники, що вишила ти, мамо,
Немов літописи життя твойого,
Де кожен день твій, наче на долоні:
Тут чорним хрестиком лягала мука,
Червона нитка радість наснувала,
А жовта — залишила слід розлуки,
І голубою — вишиті надії.
І пісня та, що ти співала сину
І розливала на рушник із льону, —
На полотні не висохла донині.
Ті рушники щоденно я читаю
І вчуся, наче по життєвій книзі...
Вони, як різнобарвні дуги райдуг,
Над нашими портретами донизу
Тепер звисають... І мені здається,
Що то не рушники, а крила білі,
Які для нас наготувала мати,
Щоб ми життя безкрилими не стріли.

Ой, там за горою

(щедрівка)

Ой там за горою, та за зеленою,
Щедрий вечір, гей, на добрий вечір.
Ой там виходило, та три товариші,
Щедрий вечір, гей, на добрий вечір.
А перший товариш, то золоте сонце,
Щедрий вечір, гей, на добрий вечір.

А другий товариш, то ясен місяць,
Щедрий вечір, гей, на добрий вечір.
А третий товариш, то дрібен дощик,
Щедрий вечір, гей, на добрий вечір.

МИХАЙЛО ЛОМАЦЬКИЙ

СВЯТИЙ ВЕЧІР У ПОНИПАЙЛІВ

Уривок з розповіді "Гомін гуцульської давнини"

Нема в світі другої країни, яка була б так чарами краси сповита, як наша Гуцульщина... Це ствердили й чужинці, які мали нагоду пізнати її. Вони казали, що наша Гуцульщина, це зачарований острів не лише в Європі, але у всьому світі — відмінний від нього оригінальністю і чудами буйної природи та гармонізованого з нею життям населення, гуцулів — їх звичаями, обрядами й ношею.

Так — наша Гуцульщина, це скарбниця не лише чарів і краси, але завороженої в ній величньої і буйної давнини народу нашого — з неї гомонить наша старовіччина...

* * *

Ще тільки один день до Святого Вечора — в Понипайлів усе в "порєдку" — все приготоване до Різдва Христового. Одокія приготовляє сьогодні все те, що має завтра варити — мусить же бути дванадцять страв! А в неї цього року є вже з чого тих дванадцять страв зварити, до того ще й Дмитро дещо прикупив.

Другої днини з самого ранку Одокія варить і пече, Дмитро, хоч це не його річ, помагає Одокії, Василько доносить дров на ватру, подає нені що треба, а все робить спокійно, притишено, не чути голосних слів. Дівчатка сидять тихенько й призираються пильно до нененої роботи — підростуть же, стануть ґаздинями, то мусять усе добре знати.

Сьогодні всі говіють. Старі і малі не сміють нічого взяти в рот — знають це діти й ані гадки про це, що голодні, в них немає.

Не можна сьогодні і курити — Дмитро завісив свою люльку на кілочок, най "відпочіват". Не дай Боже цієї днини щонебудь на дворі робити, а вже рубати дрова, так захорони Господи — в літі "рубали би" — дзьобали б птахи зерно з засіяного збіжж'я.

Ще нема вечора, а в Одокії вже всі дванадцять страв готові. Але, це не все. Мусить тепер узяти з кожної страви одну ложку — дванадцять ложок — замісити це з мукою і спекти з цього хлібчик — це для маржинки, як буде на Св. Юрія виходити в полонину. Про все треба "тємити" й про все подбати, нічого не забути.

У Святий Вечір і вечеря не звичайна, вона свята. Оповитий Святий Вечір дивними тайнами, окутана й ця вечеря різними таємницями. Це ж засідають до неї не лише живі — з ними тут цього вечора й мертві — душі предків засідають разом із живими до святої вечері — про це знають добре живі, нащадки померших. Колись і їх душі заходитимуть на святу вечерю до тих, що по них жити будуть.

Цього вечора повна хата тих душ — найдавніших і найсвіжіших.

Тому то треба добре вважати, — заки сядеться на лавицю — треба перед тим дмухнути на неї, щоб не присісти якого духа.

Знали й робили це діди й прадіди, не сміють цього забути внуки й правнуки.

Дмитро вніс у хату зеленої отави й рострусив її по столі, в отаву накидав усякого зерна й насіння, — тоді Одокія накрила стіл білою як сніг

скатертю, краями вишитою. Дмитро накидає отави й під стіл.

Одокія кладе на скатерть хліб, а на середину стола кручений колач з свічкою з ярого воску, кладе й "топку" соли, та все інше — страв ще не кладе.

Василько, що досі бігав по подвірю і змерз був, аж ніс від морозу йому посинів, убігає в хату й каже, що вже появилася на небі звіздочка.

Понипайло виходить з хати й вистрілює з пістолєти — на знак, що вже "Свєтенький Вечір". Голос стрілу пішов потоком, ударився в стіну лісу Кривого, відбився від нього й вернув назад до Понипайла.

Входить у хату, бере каганець з ладаном і обкурює ним три рази хату — це на те, щоб відогнати від неї все зло, лихо й нещастя. Одокія поклала вже на стіл усі страви.

Понипайло бере з кожньої страви по одній ложці, мішає це й солить, додає отрубів з ґрису й несе це маржині, яка дістала вже сіна й отави.

Маржинку, не дай Боже на Святий Вечір забути й не доглянути її. Цього ж вечора сам Бог питає маржину, чи ґазда не робить їй кривди, чи добре за неї дбає і пильно доглядає?

Бере Понипайло маленький хлібець, кокуцик що його спекла Одокія і бере ще мак, кладе на один кружок, у другу посудину набирає грані і ладану. З цим обходить три рази всю свою ґражду, все ґаздівство своє — заглядає і до клітей і до колешень — розсіває мак і промовляє:

"Отак, єк цес мак не можуть і не годни позбирати відьми, так аби вони й не годни були пошкодити моїй маржині".

За той час Одокія глядить ще й ще раз, чи все в хаті і на столі так, як повинно бути, та чи лавиці всі застелені ліжниками, чи діточки позачісувані і косочки позаплітані, чи не забрудили біленьких сорочинок, чи попружки добре на них держаться.

А Василько, той увесь час, де дєдя, там і він. Хоче все видіти й усе чути.

Понипайло входить у хату, Одокія засвічує свічки на столі. Бере Дмитро в одну руку миску зі стравою, в другу сокиру й виходить знову на двір. Там голосно просить усіх на святу вечерю:

"Градівники, чорнокнижники, планетники, мольфарі, лісні, мавки й другі, добрі й злі духи, тай ви, медведі, вовки й лиси — запрошую вас на свєту вечерю"! Говорить так три рази, а потім:

"Отак, єк ви не євилиси сегодни на Свєтий Вечер, так, аби ви не євилиси й на Великдень і цілий цей Божий рік. Тай абисте не мали моцисили, ні волі, що небудь злого зробити мені в хаті, в ґаздівстві моїм і в цілім моїм хітари. Єк вас тепер не видко й не чути, так аби вас не було видко й чути цілий рік"!

За цим просить бурю на святу вечерю:

Прошу тє, буре, будь ласкава, приходь до нас на святу вечерю". Це повторає три рази.

А на дворі тиша — все якби завмерло, заперло дух і дожидає чогось великого.

Вертає в хату і ще три рази обкурює її ладаном і всіх, що в хаті. При цьому говорить: "Пек му, щез би! Вікурюю тебе, щезнику, оцим ладаном, іди, щезай вон! Іди на ліси, в нетри, ізвори, де кури не допівають, де людських голосів не чути!"

Тепер сідає на покутті, коло нього Василько, а дальше Одокія зі своїми дівчатками. Встають — моляться. Понипайло голосно — решта потихо говорять молитву за ним, — після молитви сідають, лиш Понипайло не сідає ще — стоїть і говорить, взявши — в руки миску зі стравою:

"Ми всі тут з усего, зі щірого серця із Божої Ласки, з Господної волі кличемо і просимо вас, ви Божі і грішні душі на цю свєту вечерю, даємо вам її, абисте й на тім світі вечеряли сегодни так, єкми тут вечеряємо.

Сидять усі за столом — хату освічує свічка на столі — в печі ватра, що горіла увесь день, тепер погасла.

Перший починає їсти ґазда за ним другі, з кожної страви по-трохи, починаючи кутею. Хоч усі голодні, говіли ж цілий день, навіть води не брали в рот, але їдять поволі, не хапаючись, бо так воно годиться. А перед вечерою Понипайло набрав був у ложку куті і підкинув до стелини, говорячи:

"Аби так єгнєта в хаті штрикали, єк штрикат ця пшениця д'горі і держітси купи, аби так бджоли держилиси разом і вертaлиси до пасіки, єк си

віроє, та сідали на землю, єк ця пшениця падет на стів".

Одокія поклала по пів ложки пшениці та інших страв у кутику вікна — у чотири кути хати розкинула варений біб. Це ангели подадуть помершим душам, що загостять цієї ночі в хату.

Спожившн кутю "жєлают" собі "щістя, здоровля, многих літ" і просє Бога, аби поміг діждати другого свєтого вечера". Похарчувавши, встали й помолилися.

Посуди по вечері не мила Одокія, цього не можна робити — нічого не вільно й прятати, все мусить залишитись на своїм місці — там, де було, свічка має горіти всю ніч — спати йти не треба спішитися.

Вийшла Одокія на двір, поглянула на небо, а воно чисте і ясне, засіяне густо зірками. Вернула втішена в хату, каже будуть добре курки нестися, бо богато зірок на небі.

Поснули діти, Дмитро й Одокія і не думають лягати спати — сидять при горіючій свічці і говорять, пригадують собі минуле — згадують і тих, що їх нема, що повмирали.

Одокія іде потім у кліть і виносить звідтам святочну одежу — треба збиратися до церкви.

Вистроїлася, як пава — треба ж показатися людям. Узяв і Дмитро на себе найкращу одежу — за черес поклав пістолет — "про всєке" — в руки візьме тяжкий, стальовий топір, теж "про всєке". Такі були тоді часи в горах.

Вийшов на двір, розглянувся по небі, вернув у хату й каже:

"Чєс, Одокіє в дорогу, — Довгополе не близко, та й треба бристи снігами".

"Я готова, — єк іти, то іти!" — на це йому Одокія.

Не встигли вийти до дверей, а тут Василько схопився з постелі й каже:

"З Богом гостіте й миром си вертайте!"

"Оставайси й ти з Богом, Василько" — сказала неня, а дєдя додав: "Дивиси, абиси не завстидав, тай щоби було за що похвалити тебе".

"Цим ви си не журіт" — самовпевнено сказав Василько. Пішли Понипайли в Довгополе — йшли ґрунями й верхами, там не було багато снігу.

Недоходє Перехресного завернули направо й облазами зійшли в Довгополе.

Зайшли в церкву, ще не правилася Служба Божа. А людей набито в церкві. Дивується Одокія — вона й не думала, що в цих горах так багато людей — старих і молодих — "мужчін і челіди".

Відстояли Службу Божу — дуже тут уподобала собі Одокія — шкода що церква так далеко — вона ходила би до неї щонеділі.

"Вісипались" люди з церкви, як овечки з загороди, то чорняві, то біляві, а всі прибрані святочно, — є на що дивитися, є що подивляти! Усі такі веселі і говіркі — з облич сяє радість, як від сонця проміння.

Хоч мороз таки добре тисне й певно голод докучає — та ж усі йшли до церкви "наще серця", — але ніхто якось не спішився до дому.

Стоять коло церкви гуртками — ґазди з ґаздами, ґаздині з ґаздинями, леґіні з дівчатами. Вітаються одні з одними, розпитують про новини. Дмитра обступили ґазди, питають, як живеться в Головах під Круглою — усім цікавляться. Одокія і не знала, що в її Дмитра стільки знайомих і мають його за ґазду рівного собі!

Довго-довго не розходилися люди з-під церкви — ледви якось розпрощалися й розійшлися. Не легко було розходитись — говорили би ще й ще, але що ж, день короткий, а тут треба "завидка" добитися д'хаті.

Тож: "Здоровенькі будьте! Майтися в добрі гаразді! Свєткуйте здорові й за нас не забувайте. Дай Боже ці свєта в мирі опровадити й других діждатися. На многая літ — від Різдва до Богоявлення, а там до Великодня і до Святої Неділі!

Аби Бог крив вас від лиха й нещастя — вас, вашу челідь і маржинку! Шоби на лихе місце не поступили. Най Бог криє вас своїм добром, щоб телєта си родили й овечки си котили! На многі літа, на многі літа — від сегодни й до віка!"

Колядка

Чи дома-дома пан господар?
— Ой, нема дома, а в темнім лісі.
Що ж він там робить?
— Камінь лупає,
Камінь лупає, церков мурує,
Церков мурує з трьома верхами,
З трьома верхами, з трьома олтарями.
В єднім вершочку дзвоночку дзвонять,
В другім вершочку служба Божа ся править,
В третім вершочку світлонька горить.
Дзвононьки дзвонять за господаря,
Служба Божа ся править за господиню,
Світлонько горить на всю челядку.

ВЖЕ ПОЯВИЛАСЯ "ХРЕСТОМАТІЯ ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРЕЩЕННЯ РУСИ-УКРАЇНИ"

Світова Координаційна Виховно-Освітня Рада при Світовому Конґресі Вільних Українців відзначила Ювілей Тисячоліття Християнства в Україні окремим виданням — "ХРЕСТОМАТІЄЮ ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРЕЩЕННЯ РУСИ-УКРАЇНИ". У зміст її входить у першу чергу ряд статтей сучасних науковців, які висвітлюють із різних аспектів добу прийняття Християнства в Україні-Русі та дальший вплив Християнства на формування духовости нашого народу та розвиток його культури. Далі йде вибір із документів, починаючи від опису Хрещення України із "Повісти давніх літ", літописця Нестора, аж до заклику сучасних Владик Українських Церков до спільного відзначення Ювілею Тисячоліття. Третя частина — це уривки поетичної і прозової творчости українських мистців слова, які вказують, як сприйняв та зрозумів Христову віру наш народ.

Основна тема Хрестоматії — українське Християнство, як воно виявлялося в різних Віросповіданнях, із підкресленням того, що їх єднає і з наміром створити якнайбільше взаємне зрозуміння поміж українцями-християнами.

Хрестоматію зредаґувала Колеґія під проводом Л. Храпливої — Щур, оформив відомий мистець, Ярема Козак. Книга прикрашена теж повнобарвними малюнками — включно із репродукцією відомої картини Хрещення України, покійного мистця Петра Андрусіва.

Щоб влегшити якнайширше користування, Хрестоматія забезпечена численними поясненнями-примітками і довідками, як теж словником менше зрозумілих слів у чотирьох мовах країн, де проживає найбільше українців.

Хрестоматія подумана в першу чергу для молоді — для вищих кляс курсів українознавства, для молодечих організацій, Але може вона послужити теж матеріялами до святкових доповідей та імпрез, які будуть відбуватися з нагоди Ювілею Тисячоліття по всій нашій діяспорі. Може стати нагородою пильности чи взагалі дарунком із різних нагод. Повинна б бути настільною книгою в кожній українській хаті.

Добре було б теж, щоб наші добродійні установи подумали про замовлення примірників цієї Хрестоматії в рамках допомоги нашим землякам у країнах нижчого життєвого рівня, де вона особливо пригодиться.

Книгу можна замовляти в Бюрі СКВУ:

W.C.F.U.
2118 A Bloor St. W.
Toronto, Ont. M6S 1M8,
Canada

Ціна її — в Канаді $20.00 канадських, в ЗСА — $20.00 (am.), в інших країнах-рівновартість $20.00 (am.,), з уваги на висоту оплати заграничних посилок із Канади.

Опрацювання та видання "Хрестоматії Тисячоліття Хрещення Руси-України" вимагало довготривалих трудів та зусиль великого круга співпрацівників. Сподіємося, що викличе вона теж і належне зацікавлення серед якнайширших кругів читачів, що причиниться до кращого зрозуміння ваги прийняття Християнства для України, а тим самим до достойнішого відзначення світлого Ювілею Тисячоліття.

ТАМ НА РІЧЦІ, НА ЙОРДАНІ...

Там на річці, на Йордані,
там Христос-Господь хрестився
з рук хрестителя Івана
в Йордану Святій водиці.

Ті святі Йорданські води,
бистроструйні, золотисті.
Розлилися між народи,
щоб людей з гріха очистить.

Розійшлися Апостоли
ген за гори, ген за води,
голосили Боже слово
і хрестили всі народи.

Ярослав Вільшенко

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

Замість квітів на могилу нашої дорогої незабутньої донечки **Зені Панчук** у третю річницю її упокоєння засилаємо наш дар $25. на журнал "Промінь".

Сумуючі родичі —
Андрій та Текля Ґурські.
257-2509 Louse St. Saskatoon, Sask.

———————

Складаємо найщиріше співчуття Олі Михайлишин з приводу втрати дорогої мами, **Катерини Лецюк,** яка упокоїлась в Айтуні, Саск. 20 листопада 1987 р. На нев'янучий вінок у її світлу пам'ять засилаємо $30.00 на журнал "Промінь". Вічна їй пам'ять.

Відділ Ім. Доньки України.
Тандер Бей, Онт.

———————

Складаю щирі співчуття приятельці Олі Михайлишин по втраті дорогої для неї мами, бл. п. **Катерини Лецюк,** і в нам'ять покійної складаю на фонд "Променя" $20.00.

Михайлина Процик
Тандер Бей, Онт.

———————

Висловлюю найщиріші співчуття дорогій Олі Михайлишин з приводу втрати дорогої для неї мами, бл. п. **Катерини Лецюк** — упокоїлась в Айтуни, 20 лист. 1987 р. Вічна їй пам'ять.

Родині П-ва Петра Михайлишин щирі співчуття.

Василь і Євгенія Полюга.

———————

Замість китиці квітів на свіжу могилу дорогої приятельки **Анни Данильчук** — упокоїлась у Вінніпезі 9-го грудня 1987 року дарую $10.00 на журнал "Промінь" Вічна їй пам'ять. Родині висловлюю щирі співчуття.

Галина Влад, Вінніпеґ.

———————

На свіжу могилу дорогої приятельки **Анни Данильчук,** яка упокоїлась на 79-тім році свого трудолюбивого життя 9 грудня 1987 р., замість китиці квітів складає $10.00 на "Промінь". Вічна їй пам'ять. Родині висловлюємо щирі співчуття.

Софія Тесарська, Вінніпеґ.

———————

Замість китиці квітів на свіжу могилу мого дорогого мужа **Теодора Ґлеха,** який упокоївся 18 червня 1987 р. на 90-тому році свого життя засилаю $25.00 на журнал "Промінь".

Михайліна Ґлех
114 Brenda Cres.
Scarborough, Ont.

У незабутню пам'ять мого дорогого мужа, батька і діда, бл. п. Федора Дметрійчука, який упокоївся 8 лютого 1981 року, так само сина брата і вуйка Миколу — упокоївся 10 грудня 1969 року і Івана — упокоївся 7 липня 1981 р.

Дружина і мама Ліна Дметрійчук
сини — Дмитро, Василь, Алек,
Володимир з родинами.

———————

У незабутню пам'ять нашої дорогої доні Тереси Надії — упокоїлась 23-го грудня 1978 року, складаємо китицю квітів та засилаємо $20.00 на журнал "Промень".

Родичі — Антон і Стефанія Темрик.
Ревелсток, Б.К.

———————

У світлу пам'ять **Катерини Лецюк,** яка упокоїлась в м. листопаді 1987 р. в Айтуні, Саск. Кладемо нев'янучий вінок на її свіжу могилу і складаємо в пам'ять покійної $40.00 на журнал "Промінь".

Дочці пок. Лецюк, Олі і зятові Петрові Михайлишин складаєм щирі співчуття.

Анна і Семен Пуляк,
Яким і Софія Мендик,
Тандер Бей, Онт.

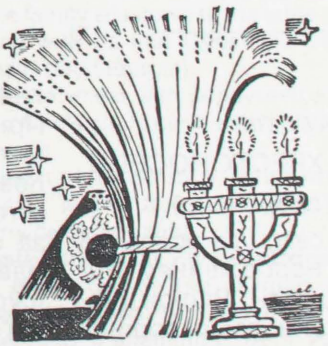

ЄДИНИЙ БОГ

Хвала Цариці-матері, хвала!
У яслах, де худоба круторога,
Пречиста Діва світові дала
Людинородженого Бога.
Ой люлі, люлі... — Синові в руці
Вона співала звечоря і зраня.
Віками провіщали мудреці
Той час космічного єднання.
Спахнуло сяйво в зоряній імлі,
Настала всюди тиша янголина.
Єдиний Бог у небі й на землі, —
І богороджена людина.

О. Веретенченко

НАШИМ ДІТЯМ

ГАННА ЧЕРІНЬ

У СВЯТ ВЕЧІР

Вифлеємська зірка сяє
В Святвечірній світлий час.
Стіл святково прибирає
Наша матінка для нас.

Вже закінчені всі справи,
І великі і малі...
Ой, як смачно пахнуть страви
На різдвяному столі!

Тільки сіли до вечері
Смакувати пиріжки,
Як застукали у двері
З колядою співаки.

Бог Предвічний буде з нами!
Славимо Його ім'я!
І разом з колядниками
Колядує вся сім'я.

———————

МИКОЛА ЯЦКІВ

ОСЕЛ ХРЕСТОНОСЕЦЬ

(скорочено)

Весь світ, уся вселенна раділи народженням Божого Дитяти. Раділи люди, раділи всі створіння Божі, раділо навіть квіття. Лиш пекло скаженіло, бо прийшов Спаситель, бо ж Господь зіслав того, хто мав відкупити людський рід.

Та лютував ще й цар юдейський Ірод. Стривожився, що вратить своє царство. Тож народжене дитя не давало йому спокою. Похмуриний ходив по своїй палаті і думав, як позбутися ненависної дитини. Думав і придумав. Придумав таке, що саме пекло жахнулося. Велів повбивати у Вифлеємі всіх дітей, що прийшли на світ за останні два роки. Думав, що з ними загине й Ісусик.

Тиха ніч вкрила Вифлеєм, над яким завис цей жахливий наказ. Тривожно мерехтіли ясні зірки, освітлюючи Чумацький шлях на небі. А цим шляхом сходив з неба, ніби якась срібна з'ява, ангел. Це Божий посланець. Спішив він, щоб сповістити Йосифа про небезпеку. Скорою ходою підійшов до стаєнки. Від його сяйва пробудився старенький Йосиф. Пробудився, злякався. Ангел же промовив до нього.

— Бери Марію і Дитя і втікай до Єгипту. Лютий Ірод наважився на життя Дитяти.

Стривожений стояв Йосиф, слухаючи слів ангела. Коли ж ангел розплився в срібній млі, Йосиф підійшов до Марії, розбудив її та розповів, що звістив йому Божий посланець.

Зажурені почали Йосиф і Марія ладитися в дорогу. Йосиф бідкався, бож як йому іти в таку далеку дорогу з немічною Марією та немовлям та ще й пішки.

Глибоко в стаєнці, за яслами, де спав Ісусик, озвався малий віслюк, наче даючи про себе знати. Йосиф зрадів.

— Візьму віслюка, — подумав. — Малий він, небагато в нього сили, а все ж таки порятує в дорозі.

Підійшов до віслюка, а прочуваючи, мабуть, яке важливе матиме завдання, радісно став махати вухатою головою. Слухняно теж стояв, як Йосиф навантажував на нього клунки.

Зоріло. Свята Родина покидала Вифлеєм. Марія-Мати з Дитятком на віслюку, а Йосиф побіч, тримаючи в руці уздечку.

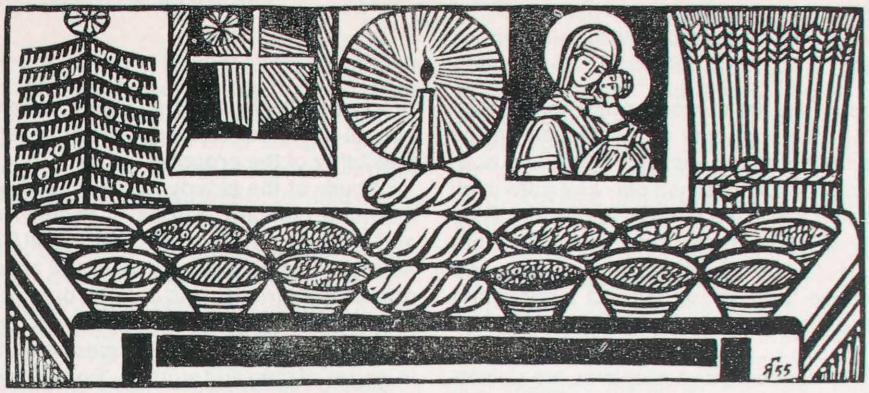

UKRAINIAN CHRISTMAS

BY ANNA PIDRUCHNEY

Ukrainian Christmas begins with the birth of the Christ-Child on the eve of January 6th.

Six weeks of lent prepare its christians for the Great Event, which Heaven will announce with a bright Star.

Every family hopes that all its members will be at home for this Holy Supper; when the youngest children, kneeling on the bench by the window, where they have been warming a spot in the frosty pane, will announce, "I see the Star, mother, I see the Star."

Father will come in from his chores, and everyone will kneel before the Star as they repeat the Lord's Prayer. They will thank God for allowing them to be together in this beautiful moment.

Then mother will ask father to light the candle on the kolach (a circle of braided bread) in the table center; thus bringing the Star into the house.

Father will announce the greeting, "Chrystos Rodyvsia" (Christ is born). Mother and each of the family will answer, "Slavity Yoho" (Glorify Him).

As mother brings forward the twelve lenten dishes and places them on the hay-covered white tablecloth, father brings the grain sheaf inside. He recites the verses of wishes — that the family may be healthy, happy and wealthy, and all meet again next Christmas Eve as they are today.

He places this "Diduch" on the shelf in the corner of the room. It will rest there until New Year's Eve, January 13th, when they will burn it in a New Year's Greeting.

The older children will jump over its flame, to prove that they are grown and can fly forth into life without being scorched.

Now the family sits down to the table and greets the evening with its first Christmas Carol, "Boh Prydvichney" (God Eternal).

"Kutia", the wheat with poppyseed and honey, symbolizes God's gift to earthling's — of life, health and happiness.

When each of the borshch, fish, pyrohy, hryby (mushrooms), lentils, fruits and sweet buns are eaten, many carols are sung.

Fortunate is the family whose grandparents may complete the circle, as the children will enjoy recounts of other Christmas Eves in the days when grandfather and grandmother were young; and when their own father was a boy and their mother was a favorite daughter.

Sometimes a lonely or a childless friend or neighbour will accept an invitation to this holy evening.

Church Services begin before midnight and again at all hours of Christmas morning, and families may take their choice of times to attend. Of course the most beautifully — awesome and spectacular liturgy is the Midnight one. The eerieness, the candlelight and the green of the spruce and cedar are indescribable. Blended with the fragrance of the incense, this holiday leaves an indelible joy of

☞

UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA
WOMEN'S ISSUES BI—ANNUAL REPORT — 1985—1987

Women's Issues are numerous and some most complex. With the economy of our Nation on the decline, families are experiencing critical times both financially and socially. Women play key roles in all walks of life upholding the pillar of family life. They constitute one-half of the World's population, but ironically perform two-thirds of its Work Hours, and only receive one-tenth of the World's Income and own only one-one hundredth of the World's Property.

Many of the concerns and problems are universal and have been in existence for a long time, but it is only in the last decade that we are confronting the Issues, and trying to rectify them. It is only by working in our organizations and by participation with other organizations who deal with similar concerns that together, we will be able to improve the standards of life for our children, women and families.

Great strides have been made in educating the public in awareness through means of school programs, television, media posters, video programs, seminars, rallies and lobbying on three levels of government on areas of concern. Sexual Assaults and other forms of violence against women and children are a major issue. Other issues of concern that we are dealing with are: Pornography, prostitution, teen-age pregnancies, child incest, teen-age suicide, family violence, medical care, native concerns and helping the Immigrant Woman.

The importance of ensuring quality "Child Care" is vital. Day Care Centres have undergone close security through Legislation and, an improvement has come about. Now the Federal Government is proposing "Universal Day Care" run similar to our school systems. A study is underway as to the feasibility of the proposal.

Abuse of the elderly termed "Elder Abuse" is of alarming concern in today's society. Information and evidence on Domestic and Social Development Abuse, should be established and reported to the proper authorities. It is only through concern and awareness of this, that we rectify abuses.

Governments have been made aware of the gap in wages of men and women. 'Equal Pay for Work of Equal Value, and the Affirmative Choice', is most prevalent. There is a 36% differential in wages. The Ontario Women's Directorate has issued a 'Gender Equality Indicator', that charts women's progress in comparison to men's progress, stating that it is a "disturbing truth' that we lag behind in Incomes, Education and Unemployment.

Women's Homemakers Pensions are another source of concern. It is a confirmed fact that 60% of Widows and Single Women, live on the poverty line in their retiring years.

It is our advantage to utilize and benefit by communicating with the Advisory Council on Women's Issues who are the liaisons to the respective Governments. Our concerns and issues are their mandate. We must encourage public input, and based on the input, contact the Advisory Council.

What a legacy the Pioner Women have left us! We salute them for all their wisdom, endurance, perseverance and foresight. Together we must organize action groups, individually and through organizations which address these concerns. We need and must expand self-help groups. It is also important that we acquire skills in advocacy. I would like to share a quotation with you by Sabina Shalom, which reads as follows: "What we have to do is take risks, because you cannot make changes without taking risks. If you do nothing you stagnate. Life will stand still for you. You must remember this is not a dress rehearsal. It is the real thing, so get on with it."

May I congratulate the Ukrainian Women's Association of Canada on all their good work, and for establishing this particular Committee 'Womens Issues'.

Respectfully submitted
Florence Romanchuk. Chairman
Women's Issues

---

participation on the children's minds.

When the Midnight Service ends, groups of carrollers will vie with each other in how many homes they will visit and how many gifts for the church they will earn.

In very large parishes carrolling is enjoyed during the three holy days of Christmas; then resumed during Epiphany Eve and its holy days, to ensure a visit to every parish family.

In the Ukrainian calender St. Nickolas comes on December 19th, to bring gifts to good children.

Love and goodwill are the gifts given and accepted at Christmas time.

THE VERTEP

BY SONYA GURAL

The vertep is a type of puppet show staged in a portable theater with two levels. The first part of the performance, a religious drama, was shown on the upper level. It was followed by a secular drama, either tragedy or comedy based on the everyday life of the common people, which was presented on the lower level.

This Ukrainian puppet theatre tradition is medieval in origin, dating at least from the 15th century, and is a vestige of the morality play tradition, for it is parallel to the morality plays performed throughout Europe during this epoch.

Because nativity plays were extremely popular in the developing theatre life of Ukraine at this time, they became the first part of the vertep puppet performance and so, vertep (meaning creche) became the name of this theatre form.

Within this tradition, there are many variations in the vertep container and the performances. The vertep container in its simplest form was essentially an opensided wooden box with two levels. It could easily be transported by one man. There were many variations. For example, carollers carried a very simple box, a single-level vertep depicting the nativity story. Itinerant wandering "vertepnyky" would have more complete versions and would come into a town and give their performance in public places or be invited into private well-to-do homes.

The elaborate version of the container was popular in the Kozak Baroque period of the 17th century with the Kiev Academy students. Their theatre was in the shape of a two-story nobleman's house.

The puppets were usually simple string puppets that were costumed appropriately for the religious or secular drama in which they played a part.

The vertep performances were very popular and, just as their counterparts in Europe, they served not only to impart religious instruction (dramas such as the nativity story, the flight into Egypt, Herod's slaughter of the Innocents, and others since lost), but also filled the entertainment needs of the people with secular drama.

The secular dramas on the lower stage were influenced by masques which were called interludes or intermedias which were separate entities at this time. The characters in the masques were also the stock characters of the vertep: the noble, Gypsy, Jew, Muscovite soldier, village drunkard, elder, grandmother, shy maiden and her ardent suitor, etc., plus the protagonist-Kozak, the defender of everyman.

The vertep had an influence in developing drama along satirical lines because of the severe, periodic repression of Ukrainian cultural life (particularly intense during the 18th century); and because the secular drama based on everyday life and featuring easily recognizable stock characters i.e. caricatures, coupled with the broad range of improvisation provided opportunities for satire and broad humor.

The nativity story began the vertep puppet tradition hundreds of years ago. In spite of decline and oppression, it has come down through the ages to us and exists today. It is still within the living memory of many older people, even if not practiced. For example, my father, who lived near Kiev, described to me, when I was a child, an itinerant puppeteer and his performance. I was charmed then. I still am today.

ON CHRISTMAS EVE

Far away places, passing time,
The years flow like a river.
But I always remember you
As you went carolling.

Hey! how time has passed!
But I hear so clearly
The rustling of the kozhuky
The crunching of the boots
And the sincere song.

The plaintive sounds,
Like a man's earnest emotion,
But he who once has understood
Til death will not forget.

Far away places, passing time,
The years flow like a river.
Hey! what's new with you?
Do you still go carolling?

Do the stars still shimmer now
Over the old home?
Hey! my country, do you realize
How I long for you!

— Bohdan Lepkyj

The Secretary of State of Canada
Le Secretaire d'Etat du Canada

SEASON'S GREETINGS

FROM THE HONOURABLE DAVID CROMBIE,
SECRETARY OF STATE OF CANADA
AND MINISTER RESPONSIBLE
FOR MULTICULTURALISM

Dear Friends,

Greetings to all of you and your families during this festive season.

As Canadians, we are a people of many traditions and heritages who celebrate our spiritual beliefs at special times throughout the year. Yet there are certain things we all share at this time of the year — a spirit of goodwill and fellowship, family togetherness, and our hopes for peace and joy throughout the world.

Earlier this month, I was especially proud to introduce the **Canadian Muticulturalism Act** in the House of Commons. The Act affirms that Canadian citizens of every origin are free to preserve, enhance and share their cultural heritage. This historic Act will commit the federal government to ensuring that its institutions reflect the multicultural reality of Canada.

The many cultures of the Canadian family have given us a unique multicultural identity — one defined by our strong belief in equality, diversity, and community. Together, we can make sure that these values will continue to be a vital part of being Canadian in the years to come.

To all of you, my warmest wishes for a happy and safe holiday and a bountiful New Year.

Take care.
Sincerely,
David Crombie

ADULT BEDS POTENTIALLY DANGEROUS FOR YOUNG INFANTS

Consumer and Corporate Affairs Canada

A waterbed may seem like fun, but in fact it can be a very dangerous place for young infants. Adult-size beds with guard rails also pose a serious hazard for infants.

Infants may suffocate if placed on an adult waterbed to sleep. That is because, if they lie face down on the waterbed, their breathing can be impaired by its soft impermeable surface. This is especially the case if there are no covers on the bed.

The Product Safety Branch of Consumer and Corporate Affairs Canada advises that adult waterbeds are intended for adults, and it is safer never to use them for infants.

Adult-size beds with guard rails should not be used for infants under two years of age. Spaces between the rails and between the rails and the bed are large enough to allow the infant to slip through risking strangulation.

Instead, infants should be put to bed on a firm mattress designed for young children. For maximum safety, they should be placed in cribs or cradles that meet the 1986 federal government safety standards.

———————

The Centre for Ukrainian Canadian Studies announces the Michael H. Hykawy Memorial Scholarship

To be awarded annually to the student submitting the best essay written **in Ukrainian** on any topic in the area of Ukrainian Canadian Studies.

* Amount of Scholarship: approximately $500
* The submitted essays must be typed and 2,000-2,500 words in length.
* At the time of submission students must be registered full-time at a recognized Canadian university or college.
* The winning essay will be submitted to the **Ukrainian Voice** for possible publication.
* Deadline for submission of essays: May 1, 1988.

All essays, together with a letter from the student describing his/her academic status (i.e., program, year, university), should be submitted to

The Director
The Centre for Ukrainian Canadian Studies
St. Andrew's College
The University of Manitoba
Winnipeg, Manitoba R3T 2N2

З нагоди 75-ліття пані Наталії Гайдук

Келовна, Б.К.

В неділю 1-го листопада 1987 року, родина та знайомі, на запрошення пані Наталії Гайдук зійшлися до Її дому, щоб спільно відзначити 75-ліття з дня Її народження.

На вході гості мило і щиро вітали, а одинока племінниця, пані Наталії, удекорувала свою тету гарним корсажем.

Відтак, всі засіли до вечері, а муж ювілятки, пан Микита Гайдук провів молитву та зложив щирі побажання своїй дружині Наталі. Всі підняли чарки з вином на Її здоров'я, та могутньо проспівали „На многії літа". Треба зазначити, що родина занялася прислугою гостей, та ювілейним тортом. Після смачної вечері були привіти і побажання. Пані Анна Воробець, коротко росказала про активність ювілятки у відділах С.У.К. Мешкаючи у Торонто, Онт., вона щиро і віддано працювала при відділі ім. Софії Русової у Лонґ Бренч, де була головою 4 роки, та виконувала працю на ріжних позиціях.

На відпочинкові роки, вибрали і рішили жити у Б.К. Перше у Чиловек. І там не менше працювала зі своїм мужом при церкві св. Димитрія через шість років. Вміжчасі кілька разів загостили до Келовна, де довідались, що тут при церкві існує хор, і численніша громада. Муж ювілятки тужив за ним, лишивши Торонто, бо співав в хорі довги роки. Вкоротці переїжджають до соняшної Келовни і зразу включаються в ряди Укр. Прав. Церкви свв. апп. „Петра і Павла". Пані Наталія Гайдук вписалась до жіночого товариства ім. С. Стечишин і знова працює і вкладає свої цеголки на розбудову громади. Зараз є нашою секретаркою по через 2 роки. Вона своєю милою і веселою вдачою, здобула багато приятелів.

Її муравлина праця на церковнім полі і С.У.К. є протягом 42 роки.

„Бажаємо Вам, дорога Членко і Приятелько прожити з нами ще довгі роки, заразом дякую, що нас запросила на таку гарну і милу гостину".

Тут ювілятка Наталія зложила щиро-сердечну подяку всім гостям — приятелям і заявила, що в неї є ще багато більше приятелів, але не можливо всіх помістити в їй хаті.

Пані Наталія, радіє і дякує Богу, що дочекала 75 років життя і тому запросила нас, щоб разом з нами, радісно відсвяткувати сей уродинний день.

Щоб сей день, залишився довгою пам'яткою, то пані Наталка сказала, що вона оподаткувала себе по одному долярові на рік і сказала $75.00 на мої руки, Анни Воробець (референтка „Променя") на журнал „Промінь", котрого читає від першого його числа.

При цій нагоді я апелюю до Вас, може хто бажає долучитися до тої жертви.

Сьлідуючі зложили:

Василь і Кароля Токарик — $10.00
Юрко і Анна Сенюк — $10.00
Гриць і Юлія Павлишин — $10.00
Іван і Корнеля Сушельницькі — $10.00
Стефан і Таня Любкий — $5.00
Никола і Тіна Павлишин — $5.00
Юліян і Анна Воробець — $5.00
Дмитро і Катерина Бартко — $5.00
Юрко і Марія Тарновіцькі — $5.00
Стефан і Дора Кавіріґа — $5.00
Михайло і Дора Марцишин — $5.00

Разом $150.00

На закінчення панство Гайдуки дякували за так численну присутність та тепле відношення до них.

Програму вечора продовжували україньскими піснями та веселою гутіркою.

На многії літа Ювілятці!

Реф. „Променя"
Анна Воробець

ВШАНОВАНО ВІРУ НОВИЦЬКУ

Лондон, Онт.

Час летить. Старість підкрадається. Приїхавши в Канаду, ми всі старалися знайти працю, щоб забезпечити себе на майбутнє, тому з нетерпінням дожидаємо, коли підемо на пенсію. Отже, одна з посеред нас Віра Новицька дочекавшись 65-ліття народження, запросила на вечерю своїх кумів, приятелів і друзів. Все це вона зробила в церковній аудиторії. Страви поблагословив отець Віталій.

Віра хотіла все це зробити тихо, але не обійшлося без привітів. Отець Віталій привітав В. Новицьку та побажав, щоб і надалі Господь сохранив у доброму здорової. Голова відділу Віра Яремченко склала привіт від імені членкинь відділу та побажала щоб, на дальше була така співпраця як в минулому. Віра була 4 роки головою відділу і весь час активно бере участь у деякій праці відділу. В цьому році є скарбником відділу.

Від громади вітав голова Іван Ноженко зазначивши, що В. Новицька багато часу, праці віддала для відділу, а разом і для добра церкви. Для того, щоб Віра нас пам'ятала Вікторія Колюжна вручила від усіх гарний подарунок. Віра подякувала всім тим, хто поміг приготовити вечерю. Подякувала всім, хто прийшов, і всім тим, хто з певних причин не міг прийти але так гарно до неї відносилися. Подякувала всім за такі гарні теплі зворушливі привіти. Сказавши „Моя праця у відділі не є велика бо я її не бачу. Як здоров'я позволить буду і надалі працювати. Я Вас всіх поважаю бо з Вами я прожила більше половини мого життя, а Ваш дарунок буде мені на пам'ять. Після вечері всі так довго гомоніли та співали гарні українські пісні, за що всім що співали ми всі дякуємо.

Зібрали $50.00 на „Промінь".

На многії літа Тобі, Віро.

Вікторія Калюжна

З діяльности Відділу ім. О. Пчілки

В Йорктоні, Саск.

СЕРПЕНЬ — Гарне число наших членок брали участь в Святкуванню 1000-ліття хрещення України в Православну Віру в Саскатуні. Також шість делеґаток брали участь у Крайовім З'їзді С.У.С. 16-го до 18-го серпня. Всі членки заряду та комітетіт довгі години працювали щоби успішно відсвяткувати 60-літній Ювілей нашого відділу. Ми вітали гостей зі Саскатуну, Реджайни, Вінніпегу і з ближчих околиць. Пані Галина Мельник Марко була наша головна бесідниця під час пообідньої програми. Під умілим проводом режисерки, добр. Марії Гнатів, членки відограли драму, "За нами, сестри".

Праця почата над книгою "Почесних членок" відділу.

ВЕРЕСЕНЬ — Членки відділу в повній кооперації з екзекутивою церковної громади помогли зорганізувати спеціяльне прийняття для о. прот. і добр. Гнатів з нагоди їхнього 25-літнього Ювілею супружого життя. В церкві відбувся Молебень, при якім служили чотири священики Йорктонської Місійної Округи — о. д-р Удод, Всеч. о. О. Гупка, Всеч. о. М. Позніяк, і Всеч. о. М. Деревянка. Нашим членкам це було дуже приємно побачити. Слідувала програма в Українській Православній Авдиторії, яка включала привіти від інших громад і спів жіночого хору.

ЖОВТЕНЬ — Відбуто величавий осінній базар з випродажем печива. Гостили всіх учасників базару чайним прийняттям.

Під час місячних зборів читано про "Свято Книжки". Також була вистава книжок. Приготовлено спільний громадський обід з нагоди Дня Подяки.

ЛИСТОПАД — Відділ гостив всіх учасників Провінційноо З'їзду С.У.С. 6-го і 7-го листопада в Йортоні. Наші членки мали нагоду вислухати наукові промови про (1) Молодь, (2) Матері в праці поза домом. (3) Мішанне подружжя. Наші делегатки прочитали звіти про З'їзд на наших місячних зборах.

На 8-го листопада, 1987, пан Мирослав Сорокан з Принц Алберт, висвітлив нам прозірки про Південну Америку, Москву і Ленінград. Кожного року, відділ купує вінок від "Кенедієн Ліджин". На 11-го листопада, дві членки (репрезентуюче С.У.К.) несуть цей вінок, щоб положити його біля пам'ятника де вшановують пам'ять упавших героїв, які віддали своє життя обороняючи свій край. Також, на цей самий день скілька наших членок брали участь в Місійній Поминальній Службі Божій в Шіго, Саск. в пам'ять всіх українських вояків, які згинули на війнах в обороні рідного народу на Україні й діяспорі. Також молилися за полеглих канадських українських воякіів.

Під час місячних зборів була коротка згадка про Листопадові Свята й про визначну письменицю, Ольгу Кобилянську.

Члени приготовляють свої звіти для річних зборів відділу.

Анна Кучерава
Голова

Марія Волощук
Рекор. Секр.

А ЯК У ВАС З ПЕРЕДПЛАТОЮ?

Якщо Ви отримали упімнення й відклали "на потому", то значить, що Ви отримуєте журнал "на кридит".

Подивіться також на Вашу наліпку з адресою — там є дата, доки Вам журнал заплачений. А як він не заплачений, то що ми маємо робити?

Ви журналові допоможете, як будете вплачувати наперед. Ті що задовжились повинні присилати відразу за два роки. Так роблять ті, що знають вартість журналу.

Допоможіть нам виконувати нашу працю без журби і додаткових коштів. Це Ваш журнал і Ваші гроші.

Редакція і Адміністрація

Анна Ґреґорій
Едмонтон, Альберта

Анна Ґреґорій вступила в 90-ий рік життя. А, з цього віку вона прожила 87 років у Канаді. Анна не запам'ятала приїзд до Канади, бо її у той час було тільки два з половиною років життя.

Народилася Анна Зварич у селі Тулові, Снятинського повіту, в Галичині. Анна приїхала 1900-го року до Канади з батьками, двома братами і п'ятьма сестрами. Ця родина широко знана — це була родина Марії й Івана Зварич, які замешкали в околиці Веґревіль, Альберта.

Прибувши в Канаду у молоденькому віці, Анна тут прожила веселі роки дитинства. Вона побирала початкові кляси освіти у школі Коломия. Середню освіту закінчила в Веґревільській школі, перебуваючи у брата Андрія й його дружини Парані. У школі Гануся опанувала англійську мову до того рівня що вона і сьогодні немає труду у читанні і писанні цієї мови. Анна дійсно двомовна.

Анна Зварич вийшла заміж за Семена Ґреґорія, який приїхав до Канади з села Виденів, Снятинського району, в Галичині. Молоденька пара Ґреґорій осілася в околиці Січ-Коломия. Вони переживали різні труднощі, які переживали і всі піонери того часу.

Анна і Семен виховали чотирьох синів: Іван, живе в Едмонтоні; Богдан на фармі, де він народився і виріс; Євген, упокоївся 1976 року; Мирослав, у Четвинд, Б.К.; близнюк Богданів упокоївся немовлятком. Помимо того, що піонерське життя перепліталося клопотами, Семен і Анна вповні керували церковним громадським життям у своїй околиці.

У їхньому домі відбувалися майже всі сходини: весілля, хрестини, ювілейні святкування, збори, проби хору, та проби драматичного гуртка. Їхній дім був центром громадського життя.

Семен і Анна були дуже гостинні і приємні люди. Семен чарував своїм прикрасним теноровим голосом, як у церковному, так і у світському хорах. Анна відзначалась у драматичних виступах, які відбувалися, в той час, у школах або народних домах.

Найбільше зусилля вони обидвоє вложили в організування церковної громади у Січ-Коломия.

1950-го року Семен і Анна Ґреґорій пересилилися до Едмонтону, де вони відразу включилися у церковне-громадське життя при Катедрі Св. Івана.

1967-го року Семен упокоївся. Анна на самоті прожила у своїм домі аж до 1981-го року. Того ж року вона переселилася до Дому для сеньйорів — „Село". Тут вона проживала аж до того часу коли Дім для сеніорів — „Дніпро" відкрився. „З дому „Дніпро" до катедри Св. Івана і до авдиторії тільки пару кроків" — вона каже.

Анна зараз вписалася в ряди членів Мешканців „Дніпро". вона теж вписалася в ряди членів клюбу сеніорів Св. Івана. Увесь час вона брала живу участь у кожній ділянці цих клюбів.

Пані Анна Ґреґорій це чудова людина — на порозі 90-го року життя, а вона ще пече колачі, торти, пампушки і кукурудзяну начинку, які вона постарчає на підприємствах клюбів або народних зустрічах.

4-го жовтня, 1987 року всі сини, невістки сім внуків, чотири правнуки і троє праправнуків зїхалися на Богданову фарму, де колись Анна Ґреґорій була господинею і де прожила молодечі роки свого життя.

Урочисто вся родина вшанувала маму, бабу, прабабу, прапрабабу у день її народження.

Молитву проказала невістка Етол. Син Іван пропонував тост за здоров'я мами ювілятки. Всі присутні відспівали „На многі літа" і „Де згода в родині".

Всі присутні смачно пообідали. Від так, гарними дарунками обложили ювілятку. Всі гості її вітали поцілунками і щиримі привітами. Атмосфера була приємна і дружна.

Тітці Анні Ґреґорій бажаю:
„На многі літа! Нехай Бог щастить Вам ще прожити довгі роки!"

У світлу пам'ять покійного Семена, Анна Ґреґорій висилає $90.00, на „Промінь"; „бо Семен так любив читати, цей журнал" і $30.00 на знимку.

Іванна Дженіс

НА КОЛЯДУ

З нагоди Різдва Христового вітаю Вас. Бажаю, щоб на довгі роки могли Ви цей дорогий нам журнал видавати.

Хай Господь тримає Вас при добрім здоров'ї на довгі, довгі літа. Залучую передплати і $10.00 на пресфонд (коляду).

Веселих свят і всього найкращого в Новому Році.

Даруся Пасічник, Мейн Ридж. Б.К.

Бл. п. Дорис Кук
(З Дому Сташин)

Дорис Кук довголітня членка Союзу Українок Канади упокоїлась 28-го вересня, 1987 року, в шпиталі у Ванкувері, проживши 75 років свого трудолюбового життя.

Дорис народилась 24-го серпня 1912 року, як найстарша дитина в родині Михайла і Анни Сташин, в Альберттавн, Саскатчеван. Шкільні роки Дорис провела в Чіпмен і Едмонтон, Альберта, де батьки замешкали пізніше. В 1938 році, Дорис з сестрою Розалією замешкали в Ванкувері, шукаючи кращої долі в їхній праці. Тут, Дори одружилась з Іваном Кук (Кукульняк) в серпні, 1940 році.

Молоде подружжя виїхало на опівніч до Тулсеква, Б.К. на границі Аляски, де муж Іван працював 4 роки в майні (копальні) золота. Потім вони вернулись до Ванкуверу і почали свій власний ресторан, де Дорис доглядала всю фінансову базу як ділова секретарка. В 1949 муж Іван взяв відпустку і почав працювати як водопровідник, — пламер, а Дорис тоді мала нагоду бути активною в організаціях поза домом.

Вони були членами Української Православної Церкви в Ванкувері, а Дорис займала становища касирки 9 років у відділі ім. Лесі Українки, Союзу Українок Канади, де була активна членка поверх 25 років. За послідних 10 років, Дорис почала занепадати на здоров'ї з недуги артрайту, полежала в шпиталі два роки, а в п'ятницю, 28-го вересня ц.р. вона упокоїлась.

Вона була жертвенна, і в її завіщенню вона призначила $200.00 на журнал „Промінь", поважну суму на Укр. Прав. Катедру, Головний Укр. Музей в Саскатуні, та на Українознавства для молоді при Прав. Церкві.

Перший зліва Іван Кук, чоловік бл.п. Дорис Кук, упокоївся в 1982 р. Пок. Дорис Кук, як довголітня, свідома та ідейна членка, оцінюючи вагу свого журнала, який відограє важливу ролю в житті організації та одиниці; у своїм завіщані лишила $200.00 на фонд "Променя".

Муж Іван, упокоївся в березні 1982 р., сестра Марія 1921 р., сестра Розалія 1950 р. а мама Анна 1961 р. Покійну оплакують її батько — Михайло, який має 99 років і живе в Бернабі, Б.К., сестри — Ольга в Бернабі, Павліна Ахтимічук в Клірбрук, Б.К., Евген Кірсток, Віламз Лейк, Б.К., два брати Василь в Суррі, Б.К. і Мирослав в Валнит Крік, Каліфорня, С.Ш.А.

Панахида відбулася в середу вечером 30-го вересня, а в четвер рано 1-го жовтня заупокійна Служба і похорон з заведення Мавт Плезент. Тіло покійної похоронено біля покійного мужа Іван, на цвинтарі Овшен Вю, Бирнебі, Б.К. Похоронні відправи служив Отець Михайло Сокирка, дяком служив Іван Лазарук.

Велике число приятелів і знакомих прибули на похорон, та на поминальний обід, котрий родина приготовила.

Нехай Милосердний Господь допоможе родині перенести цю втрату, а покійні Дорис пошле царство небесне.

Вічна їй пам'ять!

Марія Вакалюк

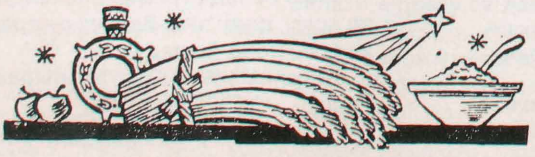

Бл. п. Оля Хіжан

Бл. п. Оля Хіжан відійшла у вічність 24 вересня 1987 року на 53 році життя.

Похоронні відправи служили отці д-р І. Стус, настоятель церкви св. Архистратига Михаїла в Едмонтоні, Протопресвітер о. Гр. Василів та з участю і молитвами преосвященнішого Владики Івана. Панахида відбулася в неділю Чесного Хреста, 27-го вер. Похорон 28-го.

Оля народилася 19 грудня 1933 року в родині Тасюків, в околиці Атабеска, Алта. Там ходила до школи, а вищу школу закінчила в Едмонтоні з Циртифікатом Космотолоджі". 1963 року вийшла заміж за Михайла Хіжана з Торгілд. Вони втішалися одинокою донечкою Іванкою, яка помимо закінченої освіти учительки постійно доглядала Матір тоді, коли то вона очікувала пересадження нирки, яку нарешті дочекалася і переживши критичне положення в пересадженню нирки, одужала і почала жити повним веселим життям. Та нараз нитка перервалась.

Оля належала до церкви і до Союзу Українок ім. Княгині Ольги при церкві св. Михаїла ще від 1968 року.

Вона брала на себе обов'язки, сміло, і віддано працювала в різних комітетах як в недільній школі, де і сама навчала рівнож в шкільному комитеті та в церковнім, доглядаючи всі потреби як квіти, свічки, почищення приладдя, приготовки до Празника, Великодня та Різдва.

На Різдво все збирала діточок в коляду і сама возила їх до членів, які очікували коляди.

Покійна все мала лагідне слово в організації, або потішити тих, що переживали якесь горе.

При похороннім обіді говорив отець настоятель, який підніс її заслуги підкресливши добрі приміри як глибоко релігійної членки та Матері, п. Анна Звоздецька говорила в імені Союзу Українок при церкві св. Михаїла. Вона сказала — „тільки ми, котрі з нею працювали плече в плече вміємо оцінити її заслуги і відчути ту болючу втрату". Муж покійної Олі щиро дякував всім за велику присутність людей за щирі молитви як на панахиді так і на похороні, дякував отцям духовним та Владиці Іванові. Він зложив подяку жіноцтву за так велично приготовану перекуску і обід, на кінець сказав „дорогі брати і сестри, родино — ми Олю дуже любили і будемо тужити за нею, але видно що і Бог її полюбив і покликав до себе".

Поховано тлінні останки на цвинтарі Евген Брін при гарній осінній погоді та великій участи людей.

Спи, дорога сестро, ти для нас останешся незабутною, а твої щирі діла це для нас примір і дороговказ.

Вічная Тобі пам'ять!

Замість цвітів — на „Промінь" в пам'ять покійної Олі Хіжан відділ Союзу Українок ім. Княгині Ольги при церкві св. Михаїла складає $50.00.

На „Вісник" в пам'ять покійної Олі Хіжан складають $50.00 муж Михайло і донька Іванка.

подала —
Анна Звоздецька

НЕОБХІДНЕ ДЛЯ ШКОЛИ
Український виховальний співанник для дітей
СВІТАНОК
Видання Української Двомовної Асоціяції в Едмонтоні.
З нотами і рисунками.
Видано на гарному папері,
в тверд. обкладинці, стор. 115.
Ціна: $7.50
Замовляйте в Союзі Українок Канади на адресу:
UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION
#612 24th St. East
Saskatoon, Sask. S7K 0L1

ВІДДІЛ ІМ.ЛЕСІ УКРАЇНКИ
Вінніпеґ

Річні збори відділу при Катедрі Пресв. Тройці відбулися 7-го грудня 1986 року. Молитву перед зборами провів о. М. Равлюк. Хвилиною мовчани вшановано покійних членок і відспівано "Вічная пам'ять" Настоятель у своїм привітальнім слові склав признання відділові за його великий вклад для Катедрі та громадських справ взагалі.

На переведення зборів вибрано Єлисавету Білич, а секретаркою Валентину Мулик-Луцик. Звіти склали членки заряду, референтки і комітети. Ці звіти представляли велику пророблену працю. Відділ брав участь у конференції Союзу Українок у Ванкувері, в конференції СУС у Саскатуні в льокальнім відділі жіночого КУК у Вінніпезі, у фольклорамі, у Провінційнім З'їзді СУС в листопаді, в місцевій Жіночій Раді, вислав 15 делеґаток на Конґрес КУК в жовтні і членки шили для Червоного Хреста.

Поза свою господарську працю відділ влаштував два чайні прийняття, базар, гостив музейну референтку Марію Вакалюк, на Бовелс від Вименс Рисирч Фондейшон, приготовляв різні обіди і перекуски, допомагав у Музейному Ярмарку, в рідній і недільній школі при громаді та піклується садочком і Молодшим СУМК-ом.

З ділянки культурно-освітної праці то відділ влаштував свято Лесі Українки, День Членства, 60-ліття Союзу Українок Канади, а спільно з громадою свято Шевченка св. Миколая, Святу Вечерю і День Матері. Відділ зайнявся продажем історії "Півстоліття на громадській ниві". Членки закупили 60 примірників по ціні $25.00, а по $15.00 доплатив для кожної з каси.

Відділ склав такі поважніші пожертви: Катедру Пресв. — 5.000.00, Музей в Саскатуні — 1.000.00, Колеґію св. Андрея — 500.00, по $100.00 на "Промінь", фундацію СУС, "Укр. Голос", "Вісник", Місійну радієву передачу, Севен Овкс шпиталю, організаційний фонд Союзу Українок, двом сумківцям на літні курси.

Управа відділу на 1987 рік: Уступивша голова — Павліна Іґнаш, голова — Анастасія Міщук, 1-ша заст. голови — О. Буґера, 2-га заст. голови — добр. М. Керніцька, рекор. секр. — О. Скегар, зас. секрет. — Г. Коваль, кор. секретарка — П. Кревецька. Фінан. секр. — А. Каленюк, касирка — Г. Майба. Контрольна комісія — Г. Бабій, Г. Ґедовс, Л. Паліщук. Номінаційний комітет — Д. Терновецька, Г. Ласько, Г. Бабій, Г. Ґедовс, М. Пестрак, С. Петрів. Комітет садочка — А. Баляс, п. Ганькевич, П. Крісті і Л. Бентей. Молодший СУМК: Л. Гладинюк і Л. Древняк, Старший СУМК: О. Саламон, М. Марущак. Членства: О. Ковальчук, Л. Ґурська, Л. Радчук і О. Феррі.

☞

Управа Відділу ім. Лесі Українки при Катедрі Пресв. Тройці в р. 1985—1986.
Перший ряд — А. Міненко, П. Кревицька, О. Скегар доб. М. Керніцька, голова П. Іґнаш, отець М. Равлюк, доб. Ґ. Равлюк, Н. Міщук, доб. Г. Слюзар, Є. Білич.
Другий ряд — Ф. Гаєвич, К. Ковальчук, Я. Русин, Е. Мануляк, В. Курик, Р. Кондра, В. Мулик-Луцик, М. Юрків, Б. Ласько.
Третий ряд — А. Баляс-Бенкевич, О. Буґера, Е. Зуркан, З. Білозор, І. Бобій, Д. Терновецька, К. Німчук, М. Марущак, О. Ковальчук.

Культурно-освітній: добр. М. Керніцька, В. Муликлуцик, А. Назаревич, А. Генкевич, О. Балас, М. Паламарчук і М. Седак. Добродійний: Г. Ласько, К. Німчук, Лі Палащук, О. Николаєшин, Н. Шаварська, М. Юрків, Ф. Гаєвич, В. Керелюк. Телефонічний: Є. Мануляк, Л. Власійчук, А. Ольховецька. Г. Влад, А. Олійник, М. Лисейко; Кави: К. Німчук, В. Копкій, О. Бозвик, С. Шиколюк, О. Николаєшин, М. Бонтей, І. Скузанська, М. Школьна. Архіву і бібліотеки: Д. Терновецька, Д. Кристанович, Є. Медвій. Господині: А. Калинюк, С. Тесарська, К. Німчук, М. Гладюк, Л. Власийчук.

Референтки: Променя — М. Карпяк, Музею — Р. Кондра, Преси — Є. Білич і добр. А. Міненко; Української Школи — М. Юрків, Молодечого хору — М. Петров, Танцювальної Школи — Є. Зучкан, О. Буґера, М. Кінащук. Літної Оселі — З. Білозор. Представниці до КУК — Т. Гавришків, Г. Ласько, М. Петров. Червоного Хреста — Ф. Гаєвич, М. Терновецька, А. Кость, М. Школьна, М. Івашко, П. Щербата, А. Сидоренко, А. Соколюк. Жіноча Рада — Я. Русин.

Є. Білич

Відділ ім. О. Басарабової

Нипавин, Саск.

Річні збори відділу ім. О. Басарабової в Нипавин відбулися 18-го листопада 1987-го року в Народнім Домі в присутности 11 членок.

Збори переводила Марія Басарабова, а секретаркою зборів була добродійка Богданна Крочак. Голова Марія Басараба відкрила збори молитвою, вшановано покійних членок відспіванням „Вічная Пам'ять".

Впродовж року відбулися 7 місячних зборів. На всіх зборах читають обіжники з Централі та іншу кореспонденцію.

Членки брали участь у спільнім окружнім польовім Богослуженні, декотрі членки співають в окружнім хорі. Відбулося пущення в окрузі перед Великим Постом. Приготовляли поминальні обіди, обід на спільне свячене, й церковний празник. Видаємо вечері на бенкетах, чи на весіллях. Наймали панахиди за О. Басарабову, Тараса Шевченка, за полеглих вояків і за покійних членів нашої громади. Відбуваємо й висилаємо картки співчуття й квіти для хворих.

Заряд на 1988 рік: голова — Марія Басараба; заступниця голови — Маруся Григор; секретарка — добродійка Богданна Крочак; касирка — Анна Глек; добродійний комітет — Катерина Козунь і Павліна Глуханюк; Контрольна Комісія — Розалія Яців, Луся Дмитренко й Орися Гишка; Телефонічний комітет — Оксана Мохорук і Зеновія Давискиба; Сестриці — Марія Басараба, Павліна Глуханюк і Зеновія Давискиба.

Членки відділу бажають журналові й його редакторці „Променя" найкращих успіхів.

(добр) Богданна Крочак
секретарка

Відділ ім. Княгині Ольги

ҐРИМЗБІ, ОНТ.

Річні збори відділу ім. Княгині Ольги відбулися 16-го грудня, 1986 р. в залі при церкві Св. Юрія в присутности 10 членок. П-ні Валентина Яворська, голова відділу відкрила збори, привітала присутніх і провела молитву, по молитві вшановано хвилиною мовчанки пам'ять покійних членок. П-ні Яворська була пресідницею зборів а секретаркою п-ні Стефанія Шпитковська.

Секретарка п-ні С. Шпитковська прочитала протокол з минулих річних зборів. Слідувало звіти членок заряду та різні Комітети. Голова відділу В. Яворська склала щиру подяку членкам за співпрацю та добру кооперацію. Наше число членок є мале, відділ працює для добра церкви, пильнують порядків та прикраси церкви і також членки беруть участь в усіх ділянках життя нашої громади.

Впродовж року відбулось 6 місячних зборів, 1 засідання. Членки приготовили Святу Йорданську Вечерю, місійну вечерю, спільне свячене разом з 4 храмовим обідом День Подяки. Відзначили Свято Героїн, брали участь у концерті Т. Шевченка, відзначили Свято Книжки разом з День Подяки, брали участь в Листопадовім Святі. Дали допомогу СУМК-ківцям. Подарунки дітям Рідної Школи на закінчення школи також на Свято Миколая. Мали випродаж Великодного печива і писанок також Різдвяного печива. Вислано богословські книжки хлопцям в Бразилії. Разом з громадою мали прощальний вечерок для п-ва Саловських. Пані Яцишин, пана Гусака. Привітали разом з Ст. Кетеренс Марію Вакалюк з Музею.

Пожертви: Організаційний фонд СУК; Музей в Саскатуні; Церковні громади; Журнал „Промінь"; Інститут Св. Володимира в Торонті; Шпиталь Вест Ленкон в Ґримзбі.

Фінансовий звіт: З року 1985 перенесено $521.27; Прихід $3,102.41, Розхід $2,175.59, Вкасі осталось $1,448.00.

Заряд відділу на 1987 рік: Голова Валентина Яворська, зас. голови — Марія Нечай, рек. секр. — Стефанія Шпитковська, фін. секр. — Мирослава Шпитковська, касирка — Марія Василечко, контр. Комісія — Марія Буряк, Марія Качура і Оксана Вірсімаґа. Кухарки — Марія Гусак. Сестриці: Мінодора Чернеєв, Павліна Бойчук, Марія Гусак. Культурний Освітний: Марія Нечай, Марія Буряк, Павліна Бойчук. Телефонів: Віра Ткаченко, Стефанія Шиян. Відвідування хворих — Марія Качура. Представники КУК: Марія Нечай, Стефанія Шпитковська.

Збори закінчили з молитвою.

Стефанія Шпитковська
секретарка

Для наших господинь

УЛЯНА КРИВОРУЧКО

ПЕЧЕНИЙ ІНДИК

Від 12 до 14 фунтів індик добре обмити і витерти в середині на сухо, посолити і хай постоїть.

Начинка до індика:

2½ бохонці білого хліба порізаного в кубики
1½ горнятка цибулі
1 горнятко салери
1 горнятко пошаткованої моркви
2 яєць
1 горнятко масла
1½ горнятка юшки з індика із звареної шиї або води
2 ложечки шальвії
2 ложечки петрушки, сіль і перець до смаку.

Посушити покраяні куски хліба у печі, уважати, щоб не зарумянилися. Присмажити цибулю і салеру на маслі аж змякне і поляти по кусках хліба. Вбити яйця, додати шальвію, сіль, перець і теж полляти по хлібові, підкидати повільно, додати моркву і петрушку. Покропити теплою юшкою або водою, щоб лише змякло і легко вимішати . Середину індика знову витерти, злегка і залишити. На дно посудини положити ½ложечки цілого коріння, 2 лаврових листки, покришеної пів цибулі, 3 кавальчики салери. На все це положити індика. Накрити і пекти 350⁰F do 3½ години. Спеченого індика лишити на ½ години, щоб краще було краяти.

———————

ПИРІЖКИ З КУРЯЧИМ МЯСОМ

Приготовити дріжджеве тісто як на хліб. Коли тісто виросте, брати по кавальчику тіста-величини малого яйця розтягнути в руках і наповняти начинкою зліплюючи береги до купи. Пиріжки мають бути подовгасті. Складати пиріжки з рідка на вимащену форму, посмарувати кожний топленим маслом або іншим товщем і поставати в тепле місце, щоб підросли. Пекти в мірно теплій печі. Подавати пиріжки теплими як закуску, або до зупи.

Начинка до пиріжків

1 цибуля-середної величини,
3 ложки масла,
1½ ложки муки,
6 ложок квасної сметани,
3 горнятка меленого звареного курячого мяса,
сіль і перець до смаку.

Усмажити дрібно посічену цибулю на маслі. Додати муку й трохи присмажити. Розправити квасною сметаною і заварити. Додати куряче мясо і все разом добре вимішати. Заправити до смаку.

———————

ДРАГЛІ З ПОМАРАНЧ

4 жовтки
4 ложки меду
3 помаранчі-сік
Одна цитрина-сік
2 збиті в густу піну білки
½ пайнта сметанки
2 торбинки желятини
3 ложки води для розведення желятини.

Жовтки розтерти з медом додати постепенню, сік з помаранч і цитрини. Желятину розчинити у двох ложках холодної води, відтак додати одну ложку гарячої, поставити посуд з желятиною в посуд з кипячою водою, щоб желятина цілком розчинилася. Розчинену желятину додаємо постепенню до жовтків добре поміщуючи, відтак додаємо сметанку і збиті білки. Легко все змішати вилити у форму один інч і пів високу. Захолодити в холодільнику.

———————

ТОРТ З СУНИЦЬ

1 невеличкий-жовтий або білий кейк.
2 пачки желятини
½ горнятка цукру
1 горнятко помаранчевого соку
4 горнят суниць вимитих і почищених
2 горнят густої сметанки до вибивання.

Кейк спекти і вихолодити, — можна купити готовий, розвести желятину з цукром і помаранчевим соком в пательні, дати на горячу плиту, щоб желятина розтопилася, захолодити, має виглядати, як нерозбитий білок. 12 цілих суниць відложити на прикрасу. Решта суниць покраяти.

Вбити сметанку на густо, до неї додати желятину, відтак покраяні суниці. Перекроїти кейк горизонтально, щоб було 4 рівних кружки переложити сметаною з суницями, також на верх дати вбиту сметану і прикрасити цілими суницями, захолодити і подавати на стіл.

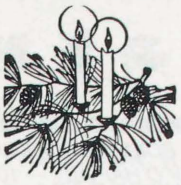

НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ
СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
ПРИ КАТЕДРІ ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ
В ВІННІПЕҐУ

Центральній Управі Союзу, редакції й читачам журнала "Промінь", членкам усіх відділів та їх родинам і всьому українському народові

Анастасія Міщук, голова
Павліна Кревецька, кор. секретарка

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО 1988 РОКУ

засилає

МАНІТОБСЬКА ЕКЗЕКУТИВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Центральній Управі Союзу Українок, нашим церковним Ієрархам і Духовенству, редакції журнала "Промінь" та його читачам, членам усіх складових організацій Союзу Українців Самостійників та їх родинам і всьому українському народові

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

Павлина Ігнаш голова
Добр. Галя Слюзар кор. секретарка

ЦЕНТРАЛЯ
СОЮЗУ УКРАЇНЦІВ САМОСТІЙНИКІВ КАНАДИ

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І НОВОГО 1988 РОКУ

сердечно вітає

Його Блаженство, Блаженнішого Владику Василія, Митрополита Української Православної Церкви в Канаді; Преосвященнішого Владику Івана, Єпископа Едмонтону і Західньої Єпархії; о. д-ра С. Ярмуся, Голову Президії Констисторії, Світлу Консисторію Української Православної Церкви в Канаді; Всечесне Духовенство; Колеґію Св. Андрея та студентів богословія; членство й прихильників складових організацій Союзу Українців Самостійників: СУМК, СУК, ТУС: Інститути: "Св. Івана", "Петра Могили" та "Св. Володимира"; Фундацію СУС; Український Музей Канади та його філії, Братство Св. Івана; Редакції: "Українського Голосу", "Вісника", та журналу "Промінь" і ввесь український нарід в Україні й поза Україною!

УСІМ БАЖАЄМО ВЕСЕЛИХ РІЗДВЯНИХ СВЯТ!

та

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

Андрій Мельникчук, бувший голова
Фіона Пелех, секретар
Ярослав Скрипняк, голова
Брус Притулюк, касієр

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ІМ. СВЯТОЇ КНЯГИНІ ОЛЬГИ
ВЕРНОН, Б.К.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
З РОЗЖДЕСТВОМ СВЯТИМ
І НОВИМ РОКОМ

нашій Центральній управі, Провінційній екзекутиві, складовим організаціям ТУС, СУК, СУМК, редакції журнала "Промінь", всьому українському народові у світі

Доротея Панчук, голова
Анна Буяр секр

З НАГОДИ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО, НОВОГО РОКУ Й ВЕЛИКОГО ЮВІЛЕЮ НАШОГО НАРОДУ — 1000-ЛІТТЯ ХРЕЩЕННЯ УКРАЇНИ В СВЯТУ ПРАВОСЛАВНУ ВІРУ

сердечно вітаємо

Ієрархів, Всечесне Духовенство, Провід і всіх вірних Української Православної Церкви в Канаді, Централі та членство складових організацій СУС та увесь український народ в діяспорі й на рідних землях нашим традиційним поздоровленням

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ

ПРОВІНЦІЙНА ЕКЗЕКУТИВА СУК
НА БРИТІЙСЬКУ КОЛЮМБІЮ

Олена Дзюбенко голова
Галя Токарик секретарка

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І НОВОГО 1988 РОКУ

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
ВІНДЗОР, ОНТАРІО

вітає

Його Блаженство, Блаженнішого Владику Василія, Митрополита Вінніпеґу і всієї Канади; Преосвященнішого Єпископа Івана; Світлу Консисторію, Всечесне Духовенство і вірних Української Православної Церкви в Канаді; Централі й Провінційні екзекутиви СУС, ТУС, СУК, І СУМК; членів і членкинь із родинами та редакцію "Променя".

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! — СЛАВІМ ЙОГО!

Аделя Мілько, голова
Оля Друль, секретарка

ПРОВІНЦІЙНА ЕКЗЕКУТИВА СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ НА АЛЬБЕРТУ

б а ж а є

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

нашим церковним Ієрархам і Духовенству, Центральній управі Союзу Українок, редакції "Промінь" та його читачам, членам усіх складових організацій Союзу Українців Самостійників, Колеґії Св. Андрея, працівникам "Українського Голосу" та "Вісника" і всьому українському народові по всьому світі

Лелія Зубріцька, Голова

Анна Кравець, кореспондент. секр

З НАГОДИ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І НОВОГО РОКУ

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ В ЕЙЛИШЕМ — КАДЕТ, САСК.

з а с и л а ю т ь

Найщиріші побажання Централі Союзу Українок Канади, провінційним екзекутивам, всьому членству Союзу Українок, редакції "Промінь", проводові і Духовенству Української Православної Церкви, управі і членству складових організацій СУС та їх родинам.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Марія Рудей, голова

Анна К. Козунь, секретарка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а ю т ь

УПРАВА І ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ СОЮЗУ УКРАЇНОК ПРИ КАТЕДРІ СВ. ІВАНА В ЕДМОНТОНІ

Блаженнішому Митрополитові Василієві, Владикам і всьому Духовенству нашої Церкви, членкам Проводу Союзу Українок Канади, Центральній Управі, провінційним Екзекутивам, всьому членству нашої організації по відділах разом з їх родинами, редакції "Променя" і всьому українському народові у вільному світі й в Україні.

Христос народився! — Славімо Його!

Анастасія Сенів, голова

Леся Івасюк, кор. секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

УСІМ НАРОДНИМ ПРАЦІВНИКАМ НА НИВІ
ЦЕРКОВНІЙ І ГРОМАДСЬКІЙ

ВІДДІЛ ІМ. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ
у Мазепі, Саск.

Дорис Маковська
голова

Іванна Завісляк,
секретарка

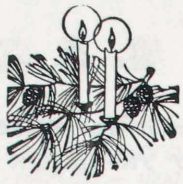

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
В ДАВФИНІ, МАН.

Вітаємо Центральну Управу Союзу Українок Канади, редакцію журнала "Промінь", Провінційні Екзекутиви і членок по відділах Союзу та ввесь український народ по всьому світі

Марія Тузик,
голова

Марія Білоус,
реф.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМЕНИ
ОЛЬГИ БАСАРАБ
В НИПАВИН, САСК.

Проводові Української Православної Церкви в Канаді на чолі з Блаженнішим Митрополитом Василієм, нашому Духовенству, всім проводам і членству організації Союзу Українців Самостійників, центральній Управі, провінційним екзекутивам, редакції "Променя", всім членкам нашого союзу й їх родинам та всьому українському народові

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

Марія Басараба,
голова

Добр. Б. Крочак,
секретарка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
В ТРАНСКОНІ, МАН.

Вітаємо Центральну Управу Союзу Українок Канади, редакцію журнала "Промінь", провінційні Управи і членок по відділах Союзу та ввесь український народ по всьому світі

Олена Шипит,
голова

Анна Гудима,
секрерарка

РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. С. СТЕЧИШИН В КЕЛОВНА, Б. К.

Центральній Управі Союзу Українок Канади, провінційним екзекутивам, всьому членству нашої організації по відділах разом з їх родинами, редакції журналу "Промінь" всьому українському народові в Україні та у вільному світі

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

А. Шепіль — голова ***Н. Гайдук*** — секр.

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І НОВОГО РОКУ

пересилає

ВІДДІЛ ІМ. ДОНЬКИ УКРАЇНИ З РЕДЖАЙНИ, САСК.

Центральній Управі Союзу Українок, нашим церковним Ієрархам, Духовенству, редакції журнала "Промінь", членкам усіх відділів та їх родинам і всьому українському народові по цілому світі

ВЕСЕЛИХ СВЯТ!

Наталка Острижнюк голова ***Ліда Горохолин*** кореспондентка

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО, І НОВОГО 1988 РОКУ

ДИРЕКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ВЗАЄМНОЇ ПОМОЧІ У КАНАДІ

при 235 МкҐреґор вул., Вінніпеґ Ман.

Товариство різного роду життєвої асекурації.

б а ж а ю т ь

ВСІМ СВОЇМ ЧЛЕНАМ І ЇХ РОДИНАМ ПО ВСІЙ КАНАДІ КРІПКОГО ЗДОРОВ'Я І ДОБРИХ УСПІХІВ У 1988 РОЦІ.

ДИРЕКЦІЯ:

Сергій Радчук — президент
Орест Левицький — заст. през.
Петро Данилюк — секретар
Богдан Бабинець — скарбник
Борис Саламон — фін. секретар

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

п-ні Галина Бабинець
п-ні Галя Майба
Богдан Василишин

ДИРЕКТОРИ ПРОВІНЦІЇ

Данило Гузик — Брит. Колюмбія
Петро Прокопів — Альберта
Орест Пасека — Саскачеван
Мирослав Буґера — Манітоба
Федір Строгий — Онтаріо і Квебек

АДМІНІСТРАЦІЯ:

Леонтина Радчук — управителька
Орися Буґера — секретарка
Галя Ґельмич — секретарка

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. О. ПЧІЛКИ
В НОРТ БЕТЛФОРД, САСК.

Централі Союзу Українок, провінційним Екзекутивам, Владикам, Духовенству, і членам Консисторії Української Православної Церкви, редакції журналу "Промінь", Проводові Товариства Українців Самостійників, Союзу Української Молоді Канади, Проводові Комітету Українців Канади

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
СЛАВІМО ЙОГО!

Оля Бицкал
голова

Катерина Маліцька
реф. "Променя"

НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
В ТУ ГИЛЛС, АЛЬБЕРТА,

Центральній Управі Союзу, редакції і читачам журнала "Промінь", членкам усіх відділів та їх родинам і всьому українському народві

Марія Чернівчан,
голова

Ольга Качмар
секретарка

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І НАСТУПАЮЧОГО НОВОГО 1988 РОКУ

вітаємо

ЦЕНТРАЛЮ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ, РЕДАКЦІЮ ЖУРНАЛА "ПРОМІНЬ", ЧЛЕНСТВО ПО ВІДДІЛАХ, ВЛАДИК ТА ВСЕ ДУХСВЕНСТВО НАШОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ І ВВЕСЬ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД У ВІЛЬНОМУ СВІТІ ТА НА РІДНИХ ЗЕМЛЯХ.

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
м. ГАМІЛТОН, ОНТ.

Тамара Дудка, голова

Ліна Смирнів, секретарка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

Українському громадянству і околиці та всьому українському народові у вільному світі і на рідних землях

PARK FUNERAL CHAPEL

SASKATOON, SASK. 311 —3rd Ave. N.
(306) 244-2103

Найщиріші побажання
з нагоди

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

ВСЬОМУ ЧЛЕНСТВУ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ТА УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ ПО ВСЬОМУ СВІТІ

полотна, нитки, книжки, платівки, посилки пакунків в Україну і т.п.

По дальші інформації пишіть на адресу:

PAUL'S MUSIC & BOOK SUPPLY

222-20 St. West
SASKATOON, SASK. S7M 6W9

Марія Ткачук — власник

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ В ОТТАВІ

ДУХОВЕНСТВУ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ, ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНЦІВ САМОСТІЙНИКІВ, ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ І ВСЬОМУ ЧЛЕНСТВУ ПО ВІДДІЛАХ, РЕДАКЦІЇ ЖУРНАЛУ "ПРОМІНЬ", ЙОГО ЧИТАЧАМ, ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ В УКРАЇНІ Й ПО ВСЬОМУ СВІТІ.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

Зоря Джексон — голова ***Ірина Мушка*** — референтка "Променя"

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ
ІМ. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ
В САСКАТУНІ

Блаженнішому Митрополитові Василію, Єпископові Іванові, всьому нашому Духовенству, Центральній Управі Союзу Українок Канади, провінційним Екзекутивам, редакції журнала "Промінь", всім членкам нашого Союзу, складовим організаціям Союзу Українців Самостійників та всьому українському народові

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

Анна Клопущак
голова

Оля Гавриш
секретарка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

всім нашим покупцям, українському громадянству та всьому нашому народові в Україні і у всьому світі

бажає

"НЕСТОР" ПЕКАРНЯ — Саскатун
NESTOR'S BAKERY

912 —20th Street West
Saskatoon, Sask. S7M 0Y4

JOHN & AUDREY MATUSHEWSKI
(306) 242-6344

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

щиро бажає

ПРОВІНЦІЙНА ЕКЗЕКУТИВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
В САСКАЧЕВАНІ

Владикам, Президії Консисторії, Духовенству Української Православної Церкви в Канаді, Централі Союзу Українок Канади, редакції "Променя", членкам Союзу й їх родинам та всьому українському народові по всьому світі

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ! — СЛАВІТЕ ЙОГО!

Галя Клапоущак,
голова

Добр. Марія Гупка
корес. секр.

УПРАВА і ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ
ІМЕНІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ
У ВАНКУВЕРІ

З нагоди Різдва Христового та Нового Року засилають найщиріші побажання центральній Управі Союзу Українок Канади, Ієрархам, духовенству і всім вірним УПЦ в Канаді, проводам і членам складових організацій СУС, їх родинам і всьому українському народові

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

Емілія Чуйко,
голова

Олена Дзюбенко,
секретарка

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

всім моїм приятелям і проводові Союзу Українок Канади, редакції і читачам "Променя" святочний привіт всьому українському народові в Україні й у вільному світі.

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ — СЛАВІМО ЙОГО

Марія Дорош, Саскатун

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ІМ. СВ. КНЯГИНІ ОЛЬҐИ
при Катедрі Св. Володимира
в Торонті

З НАГОДИ НАСТУПАЮЧИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО, НОВОГО
РОКУ ТА БОГОЯВЛЕННЯ

щиро вітає

Редакцію, адміністрацію, всіх працівників, передплатників та читачів "Променя" і бажає найкращих успіхів на майбутнє

За управу

Катерина Щербань
голова

Наталія Ємець
секретарка

ВЕСЕЛИХ
СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажаємо

нашим покупцям, приятелям і родині

GRYBA'S DRUG STORE

Василь і Савеля Ґриби

Box 160
Phone 256-3363

Cudworth, Sask.
S0K 1B0

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. КН. ОЛЬГИ
В Кадворт, Саск.

Прот. і добр. М. Чуракові,
усьому духовенству, Централі Союзу Українок Канади, редакції журналу "Промінь" і всім членкам по відділах разом з їх родинами.

Ґеня Тріщук,
голова

Савеля Ґриба,
рефер. "Променя"

AUG 88
ZUZAK MRS A
203-11030-107TH ST
EDMONTON ALTA
T5H 2Z7

Видання, що їх можна набути в Централі Союзу Українок

ІСТОРИЧНІ

НАРИСИ З ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ
3 томи:
1-ий том ВИДАТНІ ПОСТАТІ В ІСТОРІЇ УКРАЇНИ
С. Стечишин,
2ий том УКРАЇНСЬКІ КОМПОЗИТОРИ
С. Яременко
УКРАЇНСЬКА ДРАМА Й ТЕАТРАЛЬНЕ МИСТЕЦТВО НА ІСТОРИЧНОМУ ШЛЯХУ,
В. Ревуцький
3-ий том УКРАЇНСЬКЕ ОБРАЗОТВОРЧЕ МИСТЕЦТВО, І. Кейван
(ESSAYS FROM THE HISTORY OF UKRAINIAN CULTURE) Bilingual 20.00
50-РІЧЧЯ ЗДОБУТТЯ ГРОМАДСЬКИХ ПРАВ УКРАЇНСЬКОЇ ЖІНКИ, д-р Г. Янішевська ... .75
UKRAINIAN HOLOCAUST OF 1933,
Wasyl Hryshko (English only) 6.00
UKRAINIAN CANADIAN — SUK
(English only) 12.00

ЛІТЕРАТУРА

АПОСТОЛ ЧЕРНІ, О. Кобилянська 20.00
ПІСНІ МОГО СЕРЦЯ, Дарія Могилянка 5.00
ДУМКИ ЛЕТЯТЬ НА УКРАЇНУ,
Д. Могилянка 5.00
ЗА НАМИ СЕСТРИ, Анна Звоздецька 2.50
CANADIAN TAPESTRY, Daria Yanda
(English only) 6.50
LESYA UKRAINKA — LIFE AND WORK,
KUK (English only) 7.50

ПРОГРАМИ

ПРОГРАМА НА СВЯТО Л. УКРАЇНКИ І О. КОБИЛЯНСЬКОЇ, С.У.К. 2.00
ПРОГРАМА НА СВЯТО Т. ШЕВЧЕНКА 2.00
НА КРИЛАХ ПІСЕНЬ, ПІСНІ З НОТАМИ НА СЛОВА Л. УКРАЇНКИ, С.У.К. 10.00

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ В ЙОРКТОНІ

Блаженнішому Митрополитові Василієві, Владикам і всьому Духовенству нашої Церкви, членкам Проводу Союзу Українок Канади, Центральній Управі, Провінційним екзекутивам, всьому членству нашої організації по відділах разом з їх родинами, редакції "Променя" і всьому українському народові у вільному світі й в Україні.

Христос Народився! — Славімо Його!

Анна Финюк, голова ***Вірджінія Верещук-Джонсон,*** реф.